

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

PERIODICALS
January 20, 1998

Vol. LXXXVII Kaina 50 c.

ANTRADIENIS — TUESDAY, SAUSIS — JANUARY 20, 1998

Nr. 13

Pasirašyta JAV ir Baltijos valstybių bendradarbiavimo Chartija

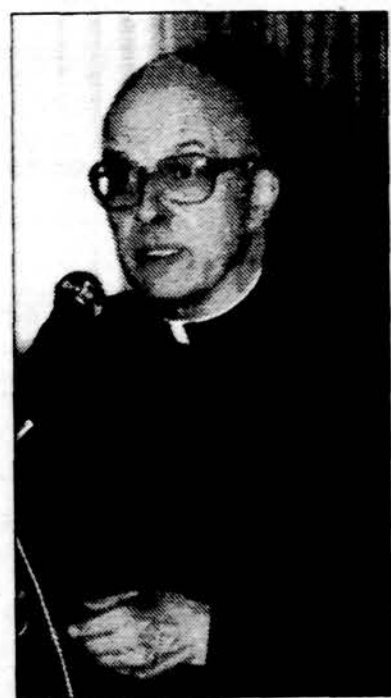
Vašingtonas, sausio 16 d. (BNS) — JAV, Lietuvos, Latvijos ir Estijos prezidentai Bill Clinton, Algirdas Brazauskas, Guntis Ulmanis ir Lennart Meri penktadienį Baltuosiuose Rūmuose pasirašė keturšalę bendradarbiavimo Chartiją, istoriniu laikomą dokumentą, kuriame reikiama Jungtinių Valstijų parama Baltijos valstybių siekiams ir pastangoms tapti NATO nare. „Ši bendradarbiavimo chartija pabrėžia, kaip toli pažengė jūsų tautos. Dar prieš septynerius metus Baltijos valstybių gyventojai, gindami savo nepriklausomybę, turėjo stoti prieš tankus. Dabar demokratija jūsų valstybėse įsitaisiusi. Jūsų valstybių ekonomikos yra vienos greičiausiai besivystančių Europoje“, Chartijos pasirašymo ceremonijoje pareiškė JAV prezidentas.

„Chartija mes nustatome metodus ir mechanizmus, kaip siekti bendrų tikslų — harmonijos ir pagarbos žmogaus teisėms mūsų valstybėse, pagerinti ekonomiką ir santykius su savo kaimynais“, sakė B. Clinton. „Mes džiaugiamės, galedami padėti mūsų Baltijos draugams gilinti integraciją ir artinti narystę Europos Sąjungoje ir NATO“.

JAV prezidentas pabrėžė, kad Chartija negarantuoja Baltijos valstybių įstojimo į NATO, tačiau pridūrė, kad Europos saugumas yra nedidelas ir nebus įmanomas, jei Baltijos valstybės nebus saugios.

„Todėl Amerika yra pasiryžusi sukurti sąlygas, kad Lietuva, Latvija ir Estija vieną dieną įžengtų pro NATO duris“, pareiškė B. Clinton. Pasak jo, tuo rūpinis steigiamą komisiją ir jos vadovas JAV Valstybės sekretorės pavaduotojas Strobe Talbott.

Pasak JAV prezidento, šiemet Jungtinės Valstijos drauge su George Soros vadovaujamu Atviros visuomenės fondu įsteigs Amerikos ir Baltijos bendradarbiavimo fondą, kuris skatins nevyriausybinį organizacijų veiklą.

Sausio 18 d. popiežius Jonas Paulius II paskelbė 22 naujų kardinolų pavardes, tarp kurių buvo ir Čikagos arkivyskupas Francis George, OMI. 61 metų arkivyskupas vasario 21 d. gaus raudonąją kardinolo kepurę ir taps vienu iš 123 popiežiaus tarybos narių, turinčių teisę balsuoti popiežiaus rinkimuose.

Notas: Arkivyskupas Francis George, OMI.

B. Clinton taip pat padėjo JAV gyvenantiems Baltijos kraštų išeiviams, kurie daug metų puoselėjo laisvą Lietuvą, Latviją ir Estiją.

„Mes norime užtikrinti, kad iškovota laisvės dovana niekada nebūtų prarasta... Amerikos rankos, širdys ir viltys susijungė su jūsų“, kreipdamasis į trijų Baltijos valstybių prezidentus, užbaigė JAV vadovas.

Chartija pasirašyta keturiais egzemplioriais, kurių originalas anglų kalba bus saugomas Vašingtone.

„Washington Post“: Rusijos įtaka Pabaltijėje morališkai nepriimtina

Maskvos noras turėti Baltijos valstybes savo įtakos sferoje gali būti istoriškai suprantamas, tačiau yra morališkai nepriimtinas, sausio 15 d. rašė „The Washington Post“ redakcijos vedamajame.

„Vis dėlto daugelis čia ir dar daugiau Vakarų Europoje nenori papiktinti Rusijos, skubiai pasveikindami baltus. Rezultatas yra diplomatinis kompromisas, Bendradarbiavimo Chartija“ su Baltijos valstybėmis, rašė laikraštis.

„Ji nėra JAV saugumo garantija; jos nepatvirtins Kongresas; ji negarantuoja, kad galiausiai joms bus suteikta NATO narystė“, pabrėžiama laikraštyje.

„Iš naujai išsilaikusių Europos valstybių nėra viena nepadarė daugiau ir neįteikė vertės prašymo priimti į demokratinių Vakarų institucijas, negu mažytės Baltijos valstybės Estija, Latvija ir Lietuva“, sakoma straipsnyje, tuo pačiu prisimenant pavojų, slypinčius pasirašant šią chartiją. „Kai kurie europiečiai gali nusiimti bet kokią atsakomybę Baltijos valstybėms, nurodymai ir JAV vaidmenį, ir gali pateikti šią Chartiją, kaip ES arba NATO narystės pakaitalą. Hipotetiškai, ji gali pastumti Rusiją į nacionalizmą, o baltus — į provokuojantį elgesį. Tačiau praktikoje ši chartija greičiau turės priešingą poveikį — paskatins tiek Rusiją, tiek Baltijos valstybes pabandyti sugyventi“, rašoma laikraštyje.

Seimo pirmininkas: Dokumentas sustiprins tarptautinį pastovumą

Vilnius, sausio 19 d. (BNS). Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis mano, kad Vašingtone pasirašytoji sutartis suteikia trims Baltijos valstybėms daug tvirtesnes tarptautinio pastovumo garantijas ir saugumo perspektyvas. Chartija dar sykį pabrėžia Amerikos nuostatą dėl trijų valstybių nepertraukiamo valstybingumo pripažinimo.

Seimo pirmininko nuomone, JAV savo tikslu paskelbė trijų Baltijos valstybių integraciją į Europos ir transatlantines politines, ekonomines, saugumo ir gynybines institucijas ir tokiu būdu pabrėžė, jog Europos saugumas priklauso nuo Baltijos valstybių saugumo arba nesaugumo.

V. Landsbergio nuomone, po šios chartijos pasirašymo keičiasi ir Rusijos požiūris į Baltijos valstybių saugumą. „Ne-

Baltijos valstybių ir Jungtinių Amerikos Valstijų prezidentai — (iš kairės) Latvijos — Guntis Ulmanis, Lietuvos — Algirdas Brazauskas, Estijos — Lennart Meri ir Amerikos — Bill Clinton — sausio 16 dieną Vašingtone, Baltuosiuose Rūmuose, pasirašė istorinę JAV ir Baltijos valstybių bendradarbiavimo Chartiją. (EPA-Elita)

Baltijos valstybės bendradarbiaus su FBI

Talinas, sausio 18 d. (BNS)

— Vašingtone Estijos, Latvijos ir Lietuvos prezidentai šeštadienį susitiko su Federalinio tyrimų biuro (FBI) direktoriumi Louis Freeh ir JAV generaline prokurore Janet Reno.

Susitikime buvo kalbama apie kovos su organizuotu nusikalstamumu svarbą naujos pasaulio demokratijos.

Kaip tik dėl to JAV yra sudomintos bendradarbiauti su Baltijos valstybėmis, sakė begirdime grasinimų, girdime kitokią toną, ir tai yra teigiamas požymis Rusijos demokratijos evoliucijai“, sakė Seimo pirmininkas.

A. Brazauskas: Baltijos valstybės pripažintos kaip ekonomiškai patikimos

„Chartija nėra vien tik NATO kaip objekto priartinimo prie Lietuvos klausimas“, sakė Lietuvos prezidentas Algirdas Brazauskas žurnalistams pirmadienį Vilniaus oro uoste, tik ką grįžęs iš JAV.

Bebaigiančio savo kadencija prezidento vertinimu, Lietuva gerokai pažengė pirmyn ir siekdamas įstoti į Pasaulio prekybos (WTO) bei Ekonominio bendradarbiavimo plėtros organizacijos (OSD), nes per pokalbius su JAV prezidentu Bill Clinton bei Valstybės sekretore Madeleine Albright abi pusės šiuos reikalus ypač pabrėžė.

Paklaustas, kuo remiantis jis teigė, kad per išrinktojo prezidento Valdo Adamkaus kadenciją Lietuva bus priimta į NATO, A. Brazauskas teigė, kad nuojauta. „Jokio kito pagrindas aš neturiu“, pažymėjo jis, pridurdamas, kad NATO plėtros sparta sunkiai numatoma.

A. Brazauskas teigė nemažai, kad Chartijos pasirašymas gali sukelti neigiamą Rusijos reakciją. Atsakydamas į Rusijos naujienų agentūrų korespondentų klausimus, A. Brazauskas neatmetė galimybių, kad ateityje panašią sutartį Lietuva pasirašys ir su Rusija, tačiau pažymėjo, kad tam reikia nuoseklaus paruošiamojo darbo.

JAV pareigūnai.

J. Reno taip pat pabrėžė asmeninių ryšių svarbą ir patvirtino, jog yra pasirodusi asmeniškai prisidėti sprendžiant netikėtai iškilusias problemas.

Ji taip pat kalbėjo apie pareigūnų mokymų kursų rengimą, kuris yra itin svarbi bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis sritis. Mokymų temoms, jos nuomone, galėtų būti aptariamoms kad ir su Baltijos jūros valstybių taryba, sakė ji.

JAV pareigūnai sakė mie-

lai priimsia Baltijos valstybių pasiūlymus dėl pagalbos keliant pareigūnų kvalifikaciją. L. Freeh nuomone, ypač būtina kelti kvalifikaciją pareigūnų, kurie kovoja su organizuotu nusikalstamumu, finansiniais nusikaltimais, korupcija ir narkotikų platinimu.

Susitikimo dalyviai vieninai sutarė, kad sėkmingas bendradarbiavimas sprendžiant konkrečius atvejus taip pat yra labai svarbus ir kad neseniai pasirašyta JAV ir Baltijos valstybių bendradarbiavimo Chartija turėtų padėti planuoti tolesnius ateities veiksmus.

Valdas Adamkus — civilizuotas politikas

Varšuva, sausio 10 d. (BNS) — „V. Adamkus yra visiškai laisvas nuo to, kas būdinga daugeliui Lietuvos dešiniųjų politikų: nuo isterinio nacionalizmo ir apskritai nuo polinkio isterizuoti. Tai civilizuotas politikas, o Lietuvai tokio labai reikia“, sakė rašytojas Tomas Venclova lenkų laikraščio „Gazeta Wyborcza“.

Pasak jo, V. Adamkaus pre-

zidentūra — „tai išėjimas iš iškiliolio pasidalijimo į nacionalistinius dešiniuosius ir komunistinius kairiuosius“.

T. Venclova mano, kad toks pasidalijimas yra nesuderinamas su šiuolaikiniu gyvenimu, ir „lietuviai tai supranta“.

Jis išreiškė pasitenkinimą, kad „išrinkdami prezidentu V. Adamkų lietuviai pagerbė emigracijos nuopelnus, vadinamąjį jos dalykiškumą“. T.

Sausio 18 dieną naujai išrinktas Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus atskrido į Čikagą, kur praleis 10 dienų, tvarkydamas privačius reikalus. Po to V. Adamkus su žmona Alma vyks į Lietuvą. Kol bus remtuojama prezidento rezidencija Turniške, Adamkai bus laikinai apgyvendinti bitame bute. Jono Tamulio nuotr. O'Hare oro uoste būsimąjį Lietuvos prezidentą pasitiko nemazas būrys tautiečių, paremusių jį kovos dėl prezidento vietos: (iš kairės) Stasys Baras, Antanas Razma, Rota Staniulienė, Valdas ir Alma Adamkai ir Lietuvos Garbės konsulas Čikagoje Vaclovas Kleiza.

Rusija tvirtina, jog Sovietų Sąjunga nebuvo okupavusi Baltijos valstybių

Maskva-Talinas, sausio 19 d. (BNS) — Rusijos Užsienio reikalų ministerija paskelbė dokumentą, kuriame sakoma, kad Sovietų Sąjunga nebuvo okupavusi ar aneksavusi Baltijos valstybių iki II pasaulinio karo.

Ministerijos laiške Rusijos parlamentui sakoma, kad užėmus Baltijos valstybes 1940 metais, tarptautinė teisė pažeista nebuvo, nes iki karo tarptautinėje teisėje nebuvo straipsnio, draudžiančio kitoms valstybėms grasinti jėga.

Dokumentą su tokiu 1939 ir 1940 metų įvykių aiškinimu UR viceministras Aleksandr Avdejev sausio 8 d. nusiuntė Rusijos Valstybės Dūmos vicepirmininkui Sergej Baburin, rašo Estijos dienraštis „Postimees“.

Laiške sakoma, kad Rusijos

kareiviai į Baltijos valstybes 1939 m. buvo pasiųsti vadovaujantis tarpvyriausybinių susitarimų. „Nors tai buvo padaryta paskutiniu momentu, tačiau dėl papildomų karių įvedimo 1940 metais buvo susitarta su aukščiausią šių valstybių vadovybę“, rašoma laiške. Todėl, daro išvadą A. Avdejev, remiantis tarptautine teise, negalima kalbėti apie karinį Sovietų Sąjungos įsiveržimą ir Baltijos valstybių okupaciją.

Antra, Rusijos UR viceministras teigia, kad visų trijų Baltijos valstybių parlamentai 1940 metais oficialiai pasipiršė priimti į Sovietų Sąjungą.

Galiausiai, kadangi prieš II pasaulinį karą nebuvo tarptautinio įstatymo, draudžiančio grasinimą jėga, šie Maskvos grasinimai tuo metu nepažeidė tarptautinės teisės. Rusija laikosi nuomonės, kad grasinimas jėga tapo tarptautinės teisės pažeidimu tik priėmus Jungtinių Tautų Chartiją.

* JAV Valstybės sekretorė Madeleine Albright Vašingtone viešėjusiems Baltijos valstybių vadovams pažadėjo, kad, kol ji vadovausianti JAV užsienio reikalams, didžiosios pasaulio valstybės, priimančios sprendimus, niekada neužmirš Baltijos valstybių siekių. Kalbėdamas per pietus Estijos, Latvijos ir Lietuvos prezidentų garbei, M. Albright sakė, kad JAV pastangos Europoje suformuoti naują saugumo struktūrą yra dekinčiausia jos darbo dalis. M. Albright sakė, kad pasirašytoji Chartija patvirtina, jog Baltijos valstybės užima svarbią vietą JAV planuose dėl Europos ateities. NATO narės jau viršūnių pasitarime Madride pareiškė, kad sąjungos durys lieka atviros, o dabartinis JAV uždavinys yra sukurti tokias sąlygas, kad būtų galima įžengti pro šias duris, sakė ji.

* Rusijos prezidentas Boris Jelcin sausio 17 d. pasveikino naująjį Lietuvos prezidentą Valdą Adamkų ir pažadėjo, kad Maskva dirbs kartu su Vilniumi saugumo Baltijos valstybėse labui. „Esu įsitikinęs, kad bendromis pastangomis mes užtikrinsime Rusijos ir Lietuvos santykių raidą, grindžiamą bendradarbiavimo pastovumo įtvirtinimo ir pasitikėjimo Baltijos valstybėse stiprinimu“, pasakė jis Kremliuje paskelbtame pranešime.

Venclova mano, kad „V. Adamkus bus geras prezidentas“.

Kai kas Lenkijoje V. Adamkų bando lyginti su liūdnai pagarsėjusiu emigrantu iš Kanados Stanislaw Ty-

minski, kuris netapo Lenkijos prezidentu, tačiau pasireiškė didelėmis intrigomis ir nesvariais politiniais žaidimais.

„V. Adamkus yra žinomas emigracijos veikėjas ir labai rimta asmenybė, todėl ieškant lenkiško atitikmens, greičiau reikia jį prilyginti Zbigniew Brzezinski arba Jerzy Giedroyc“, tikina T. Venclova.

Paklaustas kaip vystysis toliau Lietuvos ir Lenkijos, lietuvių ir Lietuvos lenkų santykiai, T. Venclova pabrėžė, jog „V. Adamkus yra laisvas nuo lietuviškojo nacionalizmo, o i tautinius klausimus žiūri iš Europos integracijos taško“.

„Lietuvos ir Lenkijos santykiai be jokios abejonės bus dar šiltesni, tačiau sunku tikėtis jų pagerėjimo, nes geresni jau turbūt būti negali“, baigdamas sakė T. Venclova.

KALENDORIUS

Sausio 20 d.: Šv. Fabijonas, popiežius (mirė 250 m.), ir Sebastijonas (mirė 330 m.), kankiniai; Daugvydas, Vaide, Jurgūnas.

Sausio 21 d.: Šv. Agnietė, kankinė (3 šimt.); Epifanas, Garsė, Rungailė.

SVEIKATOS KLAUSIMAI PAKEIČIAMASIS GYDYMAS (ALTERNATIVE MEDICINE)

DANIELIUS DEGĖSYS, M.D.

Senovėje žmogaus liga buvo įsivaizduojama kaip piktos dvasios įsiskverbimas į jo kūną. Iš kūno ji buvo varoma magiškom priemonėm bei būdais, kuriuose buvo pasichoterapijos elementų. Toks gydymas remėsi prietarais ir būtais, todėl ligų gydymą vertėsi žyniai, burtininkai ir užkėrtėjai. Ilgainiui buvo pastebėta, kad kai kurie augalai turi gydomąją galią, kaip nervus raminantieji, šlapimą varantieji, kraujavimą stabdantieji ir apetitą žadinantieji, todėl sergantieji buvo gydomi žolių infuzijomis-arbatomis. Taip prasidėjo primityvių farmakologija. Igytos žinios buvo perduodamos tik rinktiniais asmenimis. Tokiu būdu gimė liaudies gydytojo profesija ir išsivystė liaudies medicina. Indijoje ir Kinijoje liaudies medicina dar ir dabar yra glaudžiai susijusi su moksline medicina ir naudojama, tiek moksliniuose tyrimuose, tiek praktikoje.

Šiuo metu užsienio ir Amerikos spaudoje randame nemažai straipsnių apie pakeičiamąjį gydymą, vadinamą „alternative medicine“. Ne visais atvejais tas gydymas mums yra priimtinas, tėt kai kurie jo būdai verti dėmesio, todėl ir vėliau apie juos kalbėti. Dėmesio verti yra akupunktūra, hipnozė, homeopatinis gydymas, bičių nuodai, gyvulių ląstelių perkėlimas į žmogų ir chelation.

Akupunktūra

Kinijoje akupunktūra buvo praktikuojama beveik 5,000 metų. Amerikoje ji tapo žinoma nuo to laiko kai „New York Times“ korespondentas James Reston 1971 metais aprašė, kaip Kinijoje jam buvo padaryta apendicito operacija, naudojant akupunktūrą. Vėliau, vienos išvykos į Kiniją metu, Amerikos gydytojai stebėjosi, kaip akupunktūros įtakoje buvo padaryta sudėtinga operacija.

Akupunktūra tai tam tikrų biologinių aktyvių kūno paviršiaus taškų dirginimas adatomis, sukeliantis atsakomąsias reakcijas gilesniuose organizmo audiniuose, vidaus organuose ir smegenyse. Šiai procedūrai yra naudojamos labai plonos, nuo pusės iki dešimties centimetrų ilgio, adatos pagamintos iš nerūdijančio plieno, sidabro, vario arba aukso. Į nuvalytą spiritu žmogaus odą gydytojas statmenai įsmeigia adatą, kurią sukinėdamas pastumia kiek reikia gilyn. Tokios adatos gali būti susmeigtos net keliose vietose ir paliekamos 5 arba 15 minučių. Kai kada neilgos adateles, padengtas ir užklijuotas paliekamos vienai arba kelioms dienoms. Kitais atvejais dar būna dirginamos silpna elektros srove. Toks elektros srovės dirginimas vadinamas elektropunktūra.

Akupunktūra padeda sergantiems periferinėms nervų sistemoms, kvėpavimo organų, širdies, virškinamojo trakto, kraujotakos ir nugaros ir kelių osteoartrito skausmams nusikandžiant. Vienos studijos metu trisdešimt du, kelių osteoartrito nusikandžiantieji ir laukiantieji kelių operacijos, buvo gydomi akupunktūra. Kita panaši grupė nebuvo gydoma. Po dešimties savaičių tie, kurie buvo gydyti

akupunktūra, sakėsi, kad jų skausmai sumažėjo ir jie galėjo nueiti toliau ir greičiau už negydytus. Tuo tarpu negydyti akupunktūra skundėsi, kad jų skausmai padidėjo. Praėjusį kovo mėnesį FDA aprobo akupunktūrą, kaip pagalbines priemones osteoartrito ir artrito gydymui. Mokslininkai šiuo metu studijuoja akupunktūrą su didesnę ligonių grupę. Ir bando nustatyti, ar artritus gydyti yra geriau vien tik vaistais, ar vaistais ir akupunktūra. Šios studijos yra dar tik įpusėjusios ir rezultatų neturime. Visai neseniai Amerikos Valstybinio sveikatos instituto medicinos ekspertų grupė pareiškė, kad akupunktūra tikrai efektingai stabdo pooperatyvinius ir osteoartritus bei kitokios kilmės skausmus ir kad akupunktūra galima naudoti, kaip pakeičiamąją arba pagalbines gydymo priemones osteoartritams gydyti.

Studijos rodo, kad akupunktūra sužadina pakitimus organizme. Vakarų mokslininkai aiškina, kad akupunktūros metu netoli įsmeigtos adatos esantieji nervai stimuliuoja smegenis ir dėl to susidaro skausmą mažinantis hormonas endorfinas bei uždegimą mažinantis hormonas adrenalocorticotropinas. Ši teorija paremta eksperimentais su gyvuliais. Duodant naloksina, kuris blokuoja endorfinų gamybą smegenyse, gyvuliai ne-reaguoja į akupunktūrą.

Žmogaus kūnas turi apie 360 akupunktūrų. Kiti sako, kad jų yra daugiau. Tikrinant mikroskopu akupunktūros taškus, ten matyti daugiau nervų galūnių negu kitose kūno vietose. Tie taškai, be to, duoda daugiau elektromagnetinės energijos negu kitos kūno vietos. Kiekvienas akupunktūros taškas aprūpina kokį kūno organą pavyzdžiui, širdį, inkstus, kepenis ir kitus. Kai kurie akupunktūrą reaguoja po dviejų arba trijų sesijų. Chroniškom ligom reikia daugiau laiko, — šešių arba ir daugiau sesijų. Akupunktūra nėra skausminga. Jaučiasi lyg uodo igėlimas. Ji aprobuota visose Amerikos valstijose ir kainuoja apie 45 iki 65 dolerių už sesiją. Apdraudus bendrovės nepaden-gia gydymo. Amerikoje yra apie 12 milijonų besigydančių akupunktūra ir ją praktikuoja per 3,000 gydytojų. Kai kurie riosie valstijose akupunktūrą gali praktikuoti ir negydytojai, baigę specialius kursus ir išlaikę egzaminus. American Academy of Medical Acupuncture gali rekomenduoti gydytoją, praktikuojantį akupunktūrą.

Hipnozė

Franz Mesmer 1700 metais pradėjo gydyti nervų sutrikimus hipnoze. Jo kolegos tokiu gydymu netikėjo ir jį laikė šarlatanu. Daug metų hipnozė medicinos praktikoje nebuvo vartojama. Anestezijos praktikoje pradėjo kurti kurie gydytojai pastebėjo, kad hipnozės būdu galima sumažinti skausmo pojūtį be anestezijos. Hipnozės yra kelios stadijos. Lengvai užhipnotizuotas ne-jaučia mažų skausmo impulsų, kaip adatos įdūrimo ir odos įžnybimo, bet gilesnėje hipnozės stadijoje jis nejaučia net didelio skausmo, kaip dantų grezimo arba vidutinio

Kryžių kalnas žiemą.

Nuotr. V. Kapočius

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

RELIGINĖS MUZIKOS FESTIVALIS PANEVŽYJE

Lapkričio 17-21 d. Panevėžyje vyko religinės muzikos ir meno festivalis, skirtas šv. Cecilijos garbei. Festivalį organizavo Panevėžio konservatorija, Panevėžio vyskupijos kurija ir Panevėžio katedra. Renginio organizatorių tikslas — suburti jaunus giesmės mylėtojus, kuriems rūpi tautos kultūrinis palikimas, krikščioniškojo meno vertybės, vaikų ir jaunimo dvasinis ugdymas.

Festivalis prasidėjo Panevėžio konservatorijoje šv. Cecilijos pavidalo pašventinimu. Renginyje dalyvavo per 20 jaunųjų, jaunimo chorų iš vidurinių mokyklų, bažnyčių ir konservatorių. Per visas festivalio dienas koncertai

sunkumo operacijos. Hipnozės metu žmogus atrodo miegantis, bet iš tikrųjų jis nemiega. Elektroencefalograma, rodanti smegenų aktyvumą rodo, kad smegenų elektromagnetinės bangos hipnozės metu būna kitokios, negu miegant.

Niekas tiksliai nežino, kaip hipnozė veikia žmogų, bet yra manoma kad hipnozė sužadina nervų impulsus, kurių metu smegenyse susidaro panašios ir morfina medžiagos, vadinamos endorfinais ir enkefalinais. Šios medžiagos keičia žmogaus elgesį ir reakciją į skausmą ir subjektyvius pojūčius. Hipnozės metu žmogus gali atsiminti užmirštus įvykius arba, pagal įsakymą, pagreitinti širdies ritmą, pakelti kūno temperatūrą, kraujo spaudimą. Hipnozės metu duotos instrukcijos, ką prisiminti ir ką užmiršti, arba ką daryti ir ko nedaryti, pasilieka žmogaus sąmonėje ir gali pakeisti jo elgesį. Pavyzdžiui, atsikakti rūkyti arba nemėgti kokio nors valgio. Jeigu mes pasitikime hipnotistu ir norime būti jo paveikti, tai 90% mūsų gali būti užhipnotizuoti. Bet tie, kurie nenori būti užhipnotizuoti, paprastai nebūna užhipnotizuojami. Trankvilizatoriai ir alkoholis didina užhipnotizavimo galimybes. Hipnozė, jeigu daroma sąžiningo ir mokančio asmens, gali būti efektinga pagalbines priemones, pavyzdžiui, palengvinti astmą, sumažinti chronišką skausmą ir baiminimąsi. AMA prieš trisdešimt metų aprobavusi hipnozės, kaip pagalbines gydymo priemones.

(Bus daugiau)

vakarais vyko visose miesto bažnyčiose. Festivalyje taip pat dalyvavo ir muzikinius kūrinius atliko solistai Sigutė Trimakaitė, Vincentas Kuprys bei vargonininkė Audra Telksnaitė. Renginio metu taip pat perskaityta nemažai pranešimų. Apie religinę muziką kalbėjo kun. V. Masys, lietuvių medžio skulptūrą — A. Terešius, problemas, kylančias dirbant su sakralinės muzikos vaikų choralais — muzikologas A. Karaška.

Festivalio uždarymas vyko Panevėžio Kristaus Karaliaus katedroje. Ta proga šv. Mišias koncelebravo vyskupas Juozas Preikšas. Pamokslą metu ganytojas, remdamasis Vatikano II Susirinkimo Liturgine Konstitucija, aptarė religinės muzikos reikšmę Dievo kulto apeigoms. Vyskupas pasiūlydė gausių jaunų giedotojų skaičiumi, padėjo už per penkis festivalio dienas parodytą ištvėrmę ir palinkėjo „toliau skambiai giesmės garbinti Dievą, teikti liturginėms apeigoms iškilmingumą. Šių šv. Mišių metu išsidėstę po visą katedrą giedojo visi festivalyje dalyvavę chorai. Jiems dirigavo konservatorių dešytoja chorvedė Emilija Krikščiūnaitė. Prieš Mišias ir po jų vargonavo vargonininkė Audra Telksnaitė. Festivalio pabaigoje buvo perskaitytas krepimasis ir visuomenės organizacijos, mokyklas, kad jos sudarytų sąlygas jaunimui įsitraukti į muzikos akciją ir padėtų jiems dvasiškai tobulėti.

„Bažnyčios žinios“, Nr. 23, 1997

ŠIAULIŲ KATALIKIŠKOSIOS PRADINĖS MOKYKLOS PENKMETIS

Lapkričio 14 dieną paminėtos 5-osios Šiaulių pradinės katalikiškosios mokyklos įkūrimo metinės. Renginyje dalyvavo Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, Lietuvos ir Latvijos jėzuitų provincijolas Antanas Saulaitis, miesto valdžios ir švietimo skyriaus atstovai. Sukakties proga šv. Ignaco bažnyčioje aukotos šv. Mišios. Pamokslą metu Šiaulių vyskupas padėkojo mokytojams ir tėvams už sunkų triušą auklėjant vaikus krikščioniškos mėsės ir šventumo dvasia. Ganytojas paragino gyvenimo išminties semtis iš Kristaus bei palinkėjo, kad kiekvienas šios mokyklos moksleivis rastų kelią į Dievo širdį.

Šiaulių katalikiškoji pradinė mokykla įsteigta 1992 metais

Lietuvos jėzuitų rūpestiu. Prie jos kūrimo daug prisidėjo tuometinis šv. Ignaco bažnyčios rektorius kunigas jėzuitas Stasys Kazėnas, SJ. 1993 m. kyla perduota Eucharistinio Jėzaus seserų kongregacijos globai. Pasak pastaruosius trejus metus mokyklai vadovavusios kongregacijos sesers Aloyzas, mokykla per penkerius metus išleido 80 moksleivių. Mokiniai turi galimybę įgyti krikščioniškos pasaulėžiūros pagrindus, atsiverti krikščioniškos vertybės, užmegzti gilesnį ryšį su Dievu. Šiuo metu Šiaulių pradinėje katalikiškoje mokykloje mokosi 170 moksleivių, dirba 18 pedagogų. BŽ, Nr. 23, 1997

ISTEIGTA ŠIAULIŲ VYSKUPIJOS VARGONININKŲ DRAUGIJA

Lapkričio 17 dieną Šiaulių šv. Ignaco bažnyčioje įvyko Šiaulių vyskupijos vargonininkų draugijos steigiamoji konferencija. Jos iniciatoriai — chorvedė V. Narbutienė, vargonininkas A. Narbutas ir Gruzdių vargonininkas P. Alseika išsiuntinėjo laiškus — kvietimus į visas Šiaulių vyskupijos parapijas ragindami burtis kitų vargonininkų patyrdžiui ir profesinei draugijai. Iš 63 vyskupijos parapijų į kvietimą atsiliepė ir renginyje dalyvavo 20 vargonininkų. Daugelis jų, kaip ir kunigai, aptarnauja po 2-3 parapijas. Būvo aptarti draugijos, siekiančios tapti savarakiška, tačiau, pagal Lietuvos vargonininkų draugijos nuostatus ir gaires veikiančia organizacija, tikslai. Draugija turėtų vienyti profesijos brolius, pagerinti bei supaprastinti keitimąsi patirtimi, skleisti naujoves, padėti spręsti iškilusias kasdienes problemas.

Steigiamosios konferencijoje dalyvavo bei visokeriopą paramą pažadėjo Lietuvos vargonininkų draugijos pirmininkas A. Tavoras. Dalyviai aktyviai diskutavo rūpimais klausimais. Draugijos pirmininkė išrinkta šv. Ignaco bažnyčios chorvedė V. Narbutienė. Jai pavesta suformuoti šešių asmenų valdybą. Konferencijos dalyviai taip pat priėmė draugijos įstatus, aptarė renginio skirtą šv. Tėvo apsilankymo Kryžių kalne 5-osioms metinėms, programą, numatė tolimesnį draugijos susitikimų bei darbo tvarką. BŽ, Nr. 23, 1997

KARDINOLŲ APLANKĖ JAUJIEJ GIESMININKAI

Lapkričio 22 d. — muzikos globėjos šv. Cecilijos diena kardinolą Vincentą Sladkevičių aplankė 1-osios Kauno muzikos mokyklos sakralinio giedojimo mokinių choro, jun-

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110.

Postmaster: Send address changes to Draugas - 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazinant pašto išlaidas, pakvitavimai už gautas prenumeras nesiusdami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokėstį, pažymima, iki kada yra užsimokėjus.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant i Lietuva:			
(Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida	\$55.00		
Užsakant i užsienį oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šeštadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausios redaktorė — Danutė Bindokienė

Administracijos — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuotra. Nenaudotų straipsnių nesaujo. Prašome siunčiant pasižinti kopija.

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS - ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽILOBAS, M.D.
INDRĖ RUDAITIS, O.D.
AKIŲ LIGOS - CHIRURGIJA
1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. (630) 527-0080
3825 Highland Ave.,
Tower 1, Suite 3C
Downers Grove, IL 60515
Tel. (630) 435-0120

DR. ZIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
AKIŲ LIGOS - CHIRURGIJA
186 E. Superior, Suite 402
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-327-1285

LINAS SIDRYS, M.D.
Akinių ligos / Chirurgija
9830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415
Tel. 708-636-6622
4149 W. 63rd St.
Tel. 773-735-7708

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
Pirmas apyl. su Northwestern un-to
diplomu, lietuviams sutvarkys dantis
už priėmimą kainą. Pacientai
primami absoliučiai punktualiai.
Susitarimai (kalbėti angliskai)
Tel. 708-422-8280

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 588-4055
Valandos pagal susitarimą

DR. A.B. GLEVECKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ - AKIŲ LIGOS
3900 W. 95 St. Tel. 708-422-0101
Valandos pagal susitarimą
Pirmad. 3v.p.p. - 7v.v., antr. 12:30-3v.p.p.
treč. uždaroma, ketvirt. 1 - 3 v.p.p.
penktad. ir šeštad. 9 v.r. - 12 v.p.p.

EDMUNDAS VIZINAS, M.D., S.C.
Specialybė - Vidaus ligų gydytojas
Kalbama lietuviškai
6187 S. Archer Ave. (prie Austin)
Tel. 773-585-7755
Valandos pagal susitarimą

kosios mokyklos pedagogai ir mokinių tėvai. Neseniai, akcentuodama pasaulio ir religijos suartėjimą, Alytaus miesto ir rajono tikybos bei etikos mokytojų paskaitą skaitė Alma Stasiulevičiūtė, Pedagogikos universiteto Tikybos katedros vedėja. Seminaro analizavta tema „Tikybos ir etikos mokymo ryšys“. Seminaro diskusijoje dalyvavo kun. V. Inso. Tikybos dėsny-mo problemomis domėjosi dekanas kanauninkas kun. J. Gražulis ir Alytaus miesto bei rajono švietimo skyrių inspektorės.

BROLYBĖS NAKTIS

Seimo pirmininko Vytauto Landsbergio kalba
iškilmingame Seimo posėdyje 1998 m. sausio 13 d.

Jau septyneri metai, kai pralėkė tos kelios sausio dienos. Ypač konkrečiai prisimename 1991-ųjų sausio 12 ir 13, todėl, kad tarp jų buvo kaip tik ta naktis.

Tik viena naktis — kažkas buvo ir praejo? — Ne jokių būdu.

Atėjo ir praėjo? — ne. Ta naktis nepaėjo, ji liko visiems laikams. Šiuose rūmuose ji ir tęsėsi, kas prisimena, be galo ilgai — tartum laikas būtų sustojęs, vis laukiant, ar sovietų kariuomenė puls Aukščiausiąją Tarybą ir kada?

Sausio 13-osios naktis liko šviesesnė už dieną, bent jau tiems, kurie tada budėjo ir veikė, kurie bėgo ne tolyn nuo televizijos bokšto ir mirties pavojiaus, o artyn prie jo.

Sausio 13-osios naktį vėliau suvokdavome ir pavadindavome įvairiais vardais.

Smurto ir tragedijos naktis — taip, todėl iš pradžių keldavom veliavas su gedulo kaspinais.

Išdavystės ir ištikimybės naktis. Taip, buvo ir šis išmėginimas. Buvo manančių, kad „istorinė klaida“ baigėsi, kad ateina jų laikas. Ligi šiol neturime atsakymo, kodėl ir sausio 5-6, tai yra šeštadienį-sekmadienį, ir sausio 7-8 d., taip tobulai sinchroniškai su tapo SSRS įėjimo į Maskvą ir Lietuvos vyriausybės Vilniuje sprendimai.

Narumo ir pergalės naktis. Taip vertiname, stebėdami, iš kur tiek daug žmonių turėjo tokios tvirtos dvasios, galingesnės už agresoriaus ginklus.

Nežmoniškumo naktis ir brolybės naktis — štai ką aš norėčiau dabar pabrėžti ir paryškinti.

Nežmoniškumas — tai neapykanta kitam, kitokiui, kurį trokštama sunaikinti, kadangi jis kitoks. Mūsų ištis nekenė, mus norėjo sunaikinti. O mes ne ejom gyventi, jau buvom įkvėpę laisvės oro, ir solidarai stovėjom greta kito kito. Visi kaip broliai mirties akivaizdoje. Ir nė vienas ne vienam nepavydėjo.

Deja, žmogus gali būti nežmoniškas. Žmogus arba reikšmas, kuris puoselėja jėgos kultūrą ir kurio nevaržo galėtumumas, darosi bausis. Toks asmuo trypia silpnusius ir degraduoja, žiaurėja, o režimo ideologija ir stilistika vadinasi fašizmas, bolševizmas. Įsitikinom, kad šis sąvokų turinys tapatus. Valdymo būdas — teroras ir prievarta, net jei tektų nužudyti kokį šimtą milijonų Europoj ir Azijoje.

Lietuvoje tą naktį bolševiz-

mo nežmoniškumas ėjo ginkluotus prieš beginklę žmonių brolybę, neabejodamas lengva pergale; tačiau brolybė nepalūžo, neišsisklaidė. Priešingai, niekinama ir laužiama, ji tik sutvirtėjo, pražydo ir laimėjo prieš nežmoniškumą. Pergalė palaimino mūsų brolių ir sesutės kraujas. Tokia buvo brolybės pergalės naktis, istorinė sausio 13-oji.

Iš daugelio liudininkų parodymų, surinktų nemažose knygose, man įsiminė agresorių paveikslai. Vienas — tai tie nuo narkotikų pastiklėjusiomis akimis, stovintys šarvuotuose ir važiuojantys tiesiai ant beginklių žmonių: „Vot vam svoboda į nezavisimost! (Štai jums laisvė ir nepriklausomybė!)“

Kitas — tai rusas kareivis, kuris sėdi tanke ir verkią.

Tas jau ne priešas, todėl, kad žmogus. Mes buvome kartu su juo bolševizmo mėsma, nors iš tikrųjų tai senas radijo reportażas. Žurnaliste ir muzikologė Joana Kazakaite, dabar jau mirusi, prieš septynerius metus kalbino kompozitorių Vytautą Montvilą. Štai jo žodžiai:

„Kadangi nelabai toli gyvenau nuo to bokšto, pradžioje antros žūrėjau televizorių, pamaciau, kad Landsbergis paskutinis šneka, ir paskui pro langą kai pažiūrėjau, pamaciau pirmuosius tankus, kurie važiuo dabar vadinamuoju Laisvės prospektu.“

Visi bėgom kiemais. Jau aš nubėgęs, pasitkau tuos tankus. Aišku, be jokių ceremonijų važiuo ant žmonių. Tanką, kurį mes stabdėm, mums nepasisekė sustabdyti — jauni žmonės tai nepaprastai drąsūs! Man taip pasiliko akys vienas su vėliava. Prie pat, prie pat pabūklo, o tas tiesiog barbaras — nutaiko patranką, specialiai nuleidžia, nutaiko, su tuo pabūkle ieško, ieško aukos...“

Automatų serijos, atrodo, kad čia jau stūmas kariuomenės, kuri susiremia su kita kariuomene, arba sprogmenys, arba serijos, bausis pragaras buvo. Niekas nesitikėjo, kad šitaip prieš žmones, kurie taikiai stovėjo, kurie nenorėjo leisti, kad jie taip saivaliautų. Šaudė koviniai šoviniai, nes matėsi, kaip laksto kulkos, kaip lekia ar į vieną pusę, ar į kitą; ten kiekvienas galėjo žūti. Kulkos tai buvo kovinės.

Kad nepamirštume 1991 m. sausio 13-tosios aukų.

Nutr. Eltos

Nepaprastas žmonių drąsumas! Ir tų jaunų žmonių tiek daug! Vaziuoja tankas, tai jie bėga, stumia tą tanką. Visi prie tų kareivių, tiesiog prie pat prieina.

Kad būtų koks nors pasimetimas — bėgam kažkur! — ne, tikrai atvirksčiai, viskas, kad tik tą bokštą kaip nors apginti...“

Niekas nesitikėjo, kad žmonės, kurie stovi tušiom rančiom, parodo savo kažkokią simpatiją, skanduoja, dainuoja... kad šitaip naikintų žmones! Visi stovėjo taikiai...“

Ir dar dukart klausia žurnaliste, ir atsako kompozitorius.

„Jau po to girdėjau jaunų vaikunukų tokią repliką: sako, aš ligi šiol neišvaizdavau, kas yra heroizmas, bet, sako, aš tiesiog buvau pasirengęs mirti... už Lietuvą. Ir be jokio baimės jausmo.“

Baimė dingo. Aš tikiai atsigavau paryčiumi, paskui pradėjau galvoti: „Visgi aš laimin-gas, aš išlikau gyvas.“

Kas gi už visa tai atsakys ir kaip?

Turėtų būti visgi tarptautinis teismas. Čia nesamone, kad Tarybų Sąjungos prokuratura žiūrėtų. Čia tiesiog banda ginkluota.“

Ką galėtume pasakyti dėl tokių minties? Banda, banditai — ne, čia buvo kariuomenė, kuri turėjo savo vyriausiąją vadą, Vakaruose laikomą pratingu reformatoriumi. O kariuomenė, žudanti kitos šalies civilius gyventojus, tai karo nusikaltimas.

Dėl teismo, tai po tokių įvykių kur nors šitandien tikriausiai būtų tarptautinis teismas arba nors idėmiai stebimas kiekviename etape — ir nacionalinės, ir tarptautinės

žiniasklaidos. Juk susiduria ne vien konvencijos, bet ir principai, sąvokos apie ilgametę okupaciją ir neteisėtą inkorporavimą, apie ištikimybės suverenai tėvynei arba nusikalstamas paslaugas okupantui. Daug Europos valstybių patyrė panašių kolizijų, daug sąskaitų su totalitarizmais dar nesuvesta. Bet Lietuvoje nepanašu net į valstybinės reikšmės teismą.

Sausio 13-osios procesas nuobodžia klampioja, daugiau domindamas vakarykščios krypties politikos vienoje kairnyninėje valstybėje, negu valstybės veikėjus pačioje Lietuvoje. Tam yra įvairių priežasčių.

Tarpais Lietuvoje vis aktyvesni savotiški kvietimai: atsisakyti istorinės atminties, matyti XXI amžiaus Lietuvą jau be žilagalvų, daugiau domėtis, kas dedasi New York biržoje, negu tuo, kas dedasi Lietuvos žmonių sielose. Kviesiantys „pamiršti praeitį“, gal tyčia, gal nesąmoningai siūlo piliečiams nebematyti, neprojektuoti ne bendros mūsų ateities, gyventi tik begalinėje vienadienėje dabartyje. Tasys ir sausio žudynės, ir jų kaltininkai grįmsta lyg šimtmečių praeities migloje, o nejuokiamis toje migloje ima šmėkščioti vėl nauji „zombiai“ stiklinėmis akimis, bet pasipuošę senais komjaunimo ženkleliais. Nepriminsime į tokią miglą, ne duok Dieve.

Savaitei ar dviem praėjus po anų sausio žudynių man pasakambino sovietų kariuomenės pakvietėjas Mykolas Burokevičius ir pasiūlė susitikti bei „susitarti“. Aš jam pasiūliau nueiti į Antakalnio kapines ir pačiam susitarti su

žuvusiaisiais. Pirmiausia ten — tai yra, išsiaiškinti su savo sąžine.

Atrodo, to dar neišvyko.

Maža pasakyti, atrodo, kad ir pati sąžinė — nebe toks jau aktualus dalykas. Jau ne kelios tokios sąvokos — sąžinė, garbė, tiesa, laisvė — skamba keistai, senoviškai, nemadingai. Nūnai jau ir „praeitį“ daro blogu žodžiu. „Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia“ — ar to dar moko mokyklose? Ar kurie nors mokytojai šandien pasakoja apie Sausio tryliką? Gal mane girdite dabar, Lietuvos mokytojai, tai parašykite po laiškėlį į Seimą — kurie šiandien pasakojote vaikams nors truputėlį apie Sausio tryliką.

O aš pabaigsiu dar vienu pastebėjimu.

Tarp Kovų 11-osios ir Sausio 13-osios ne sykį kildavo minčių, kuriomis dalinomės, ypač didėjančių įtampų ir ultimatumų valandomis: ar jau ateina ta tikroji išmėginimo „dieną x“?

Sausio 12-osios vakare ji kabėjo virš mūsų, nelyginant rūkstantis ugnikalnis, ir po pusiaunakčio sprogo. Atėjo dviejų didelių istorinių vyksmų laikotarpis lemiamoji kulminacija. Arba — arba.

Vieną laikotarpį galėjom skaičiuoti nuo 1990-ųjų kovo 11-osios. Tuomet pasakėme pasauliui, jog norime gyventi laisvi ir siekiame teisingumo, o su buvusioju skriaudėju tenorime sureguliuoti kaimyniškų santykius, gyventi taikoj ir draugystėje.

Atsakas buvo žinomas: nerūlėte realios teisės į laisvę, kol jos nesuteiks pats vergvaldys.

(Nukelta į 5 psl.)

Danutė Bindokienė

1991 sausio 13 1998 sausio 17

Kaip toli šiandien atrodo 1991 m. sausio 13 nuo 1998 m. sausio 17 d., ypač, jeigu tą laiką tarpą matuosime ne metų skaičiumi, o įvykiais, pakeitusiai mūsų tėvynės likimą.

Prieš septynerius metus sausio viduryje okupanto kareiviai grasino beginklių lietuvių minioms, kad pasitrauktų nuo Parlamento rūmų, kuriuose buvo užsidariusi nepriklausomybės atkūrusios Lietuvos vyriausybė, kad atsisakytų laisvos komunikacijos teisės. Nesutikę pasitraukti tankams iš kelio, sutiko žiauria mirtį po jų metaliniu svoriu.

Šių metų sausio viduryje laisvos Lietuvos prezidentas, kartu su kitų dviejų Baltijos valstybių vadais ir JAV prezidentu, Vašingtone iškilmingai pasirašė Partnerystės chartiją, kuri iš esmės yra kaip tos Andersono pasakos karališkas rūbas: kiekvienas matė tai, ką matyti norėjo.

Galbūt čia gera proga pakalbėti apie žodį „chartija“, kuris daugeliui mūsų skaitytojų kiek neįprastas ir iššaukia pasipiktinimą, kad tai dar vienas nevykęs „naujas daras“. Pagal „Tarptautinių žodžių žodyną“ ir kitus, chartija yra graikų kilmės žodis („chartion“), „svarbus, ypač istoriniu atžvilgiu, dokumentas“.

JAV prezidentas Bill Clinton savo kalboje pabrėžė, kad Baltijos valstybės per septynerius metus, kai jų tautiečiai plikomis rankomis mėgino su laikyti sovietų tankus, pasiekė labai daug. Jos įstengė išlikti nepriklausomos, jose demokratija jau giliai įleido šaknis. „Mes prisimename tą 1989 m. rugpjūčio dieną, kai šimtai tūkstančių baltiečių susijungė rankomis nuo Talino iki Rygos, iki Vilniaus, sudarydami tvirtą grandinę, simbolizuojančią tikrąsias vertybes. Šiandien ta Baltijos grandinė nusitęsė ir per Atlantą: Amerikos širdys, rankos ir viltys susijungia su jumis.“

Grazūs žodžiai paslepė tai, ko prez. Clinton nepasakė: reikia per daug dėti vilčių, kad Lietuva, Latvija ir Estija numatomoje ateityje bus pakviestos į NATO. Tačiau viltis lengvai nenumarina. Jeigu Lietuva nebūtų turėjusi vilties laimėti (net bepročiai nelygia kovą), argi 1991 m. sausio 13-tos naktį žmonės būtų sutikę mokėti tokią aukštą kainą už tikrosios nepriklausomybės viziją?

Kai atėjo eilė kalbėti Estijos

prez. Meri, Latvijos Ulmaniui ir Lietuvos Brazauskui, visi jie chartoje mėgino įžiūrėti ir tai, kas parašyta tarp eilučių: būtent, kad ji yra dar vienas žingsnis NATO link. Ypač stipriai tą pabrėžė prez. Brazauskas ir prez. Meri, pažymėdami, kad Baltijos valstybių saugumas turės daug itakos visos Europos taikai ir demokratijos idealų pastovumui.

Komentarai Amerikos spaudoje taip pat atspindėjo šią dvigubą pažiūrą į JAV-Baltijos valstybių chartiją. Nors dauguma išreiškė pozityvią nuomonę, bet taip pat stipriai užakcentavo, kad neverta per daug galvos sukuti dėl trijų nedidelių kraštų noro kiek galima greičiau turėti viską, ką turi daug didesnės ir strategiškai svarbesnės valstybės. Juo labiau, kad Maskva krato si net minties apie Lietuvos, Latvijos, ir Estijos įsijungimą į NATO. Tad chartija yra tik „kosmetinis dokumentas“.

Ar iš tikrųjų tas dokumentas neturi ypatingos vertės?

Neturi, jeigu ji laikysime užtikrinimu, kad Baltijos valstybės bus artimoje ateityje pakviestos į NATO. Tai nėra valstybinio saugumo garantas — JAV ginklu neišsikiš, jeigu Baltijos tautos kiltų pavojus. Galbūt tai aktualiausia Lietuvai, kuri susiduria su kitokiomis tarptautinėmis problemomis, kaip Latvija ir Estija (juk mūsų rytiniame pasienyje, kuris tęsiasi apie 650 km, yra Gudija, o vakaruose — Karaliaučiaus sritis, į kurią per Lietuvą eina sietimos valstybės karinio tranzito koridorius).

Reikšmę turi, jeigu panauginsime chartijos punktus. Svarba yra ne karinė, bet ekonominė, kultūrinė, vidaus saugumo, kovojant su nusikalstamumu, svarbios informacijos pasikeitimo atžvilgiu. Be to, sausio 17 d. ceremonijos Baltuosiuose rūmuose vėl priminė pasauliui, kad Lietuva, Latvija ir Estija ne blogiau, o kai kuriais atvejais net geriau tvarkosi, kaip valstybės, kurios laikomos pažangiausios. Jau seniai Baltijos kraštai buvo parodyti tokioje teigiamoje šviesoje, tik gaila, kad rytojaus dienos JAV sostinės laikraščiai nepalygina mai daugiau demesio skyrė nesibaigiančioms prezidento problemoms su Paula Jones, negu tarptautiniams ryšiams su trimis mažomis, bet tvirtų principų ir garbingos istorijos, Europos tautomis.

PASTANGOS ĮKURTI ATSARGINĘ TĖVYNĘ BRITŲ HONDURE

JUOZAS VITENAS
(Tęsinys)

11

Mazai lietuvių kolonijai tikėtų tik maža žemė, kuri neskatintų juos plačiai išsisklaidyti, kur kiti gyventojai dar neturi tautinės-kultūrinės sielos, kur lietuvių nejaustų didelės kultūrinės konkurencijos ar spaudimo. Valstybė valstybėje dar toleruoja tik britai, jeigu tokia valstybė steigiasi ne į etnografinę erdvę. Deja, ideališkos dirvos ir visai puikaus klimato tokiai valstybei mes jau nebegalime išsirinkti, nes pavėlavome visą šimtą metų ar net daugiau. Žemių naujuose kontinentuose dar netruksta, bet mums labai trūksta žemdirbių. Tai didelė problemos dalis, nes patys britai labiau pritartų, jeigu mes pradžioje kibtume į žemę, ogi paskiau greit leistumės ir į kitas okio šakas: pramonę, prekybą, transportą, laisvasias profesijas. Jiems rūpi, kad kas panaudotų dar nelieštas, miškas ir krūmais apaugusius didelius plotus, gamintų daugiau maisto produktų, užvestų žemdirbiškas tradicijas.

Tai tiek dabar galiu pasakyti apie p. Čemarkos pasiūlymus. Tačiau gal jo siūlymai visai tikėtų tik Brazilijos lietuviams, ypač jei nemanoma ištis prie

savo pusiau nepriklausomos valstybės. Tai turėtų svarstyti tik Brazilijos lietuvių, žiną gerai vietos sąlygas.

J. Kaseliūno laiškas dažni ir turiningi. Gruodžio 18 d. jis parašė VLIKo pirmininkui dr. Trimakui ilgą laišką, išdėstantis savo mintis, kad atsarginės Lietuvos steigimas būtų naudingas ne vien lietuvių išlaikymui, bet ir pačiai kovai už Lietuvos nepriklausomybę. Jis prašė VLIKą praversti anketą lietuvių tarpe, kad būtų sužinota, 1. kiek lietuvių važiuotų įsi-kurti savo lėšomis, 2. kiek jų vyktų gavę finansinę pagalbą ir 3. kiek žmonių remtų paskolomis atsargines Lietuvos įsteigimą, patys ten nevažiuodami.

VLIKo pirmininkas atsakęs nieko nežadėdamas, nesiangažuodamas.

Iš savo šono, p. Kaseliūnas viename šeiminikiame subuvime patyrė, kad iš Sao Paulo norėtų į Br. Hondurą persikelti 21 asmuo (tai gal kokios 6-7 šeimos?), sudarantis minimum 100,000 dolerių arba 10 mln. cruzerų. Tai tik pradžia. Bent kiek pasiturinčių ir norinčių persikelti į nuosavą tėvynę Brazilijoj atsirastų ir daugiau.

Gruodžio 31 d. p. Kaseliūnas rašo savo pastabas apie delegatą siuntimą ir apgyvendinimą Br. Hondure ir apie žemės pirkimo būdą. Vietoje vieno delegato jis siūlytų, kad britų valdžia ten pradžiai išlaikytų visa lietuvių komisiją iki 10 žmonių. O žemę siūlytų pirkti iš valdžios dideliais plotais išsimokėtinai per 10 metų, iš anksto sudarant sutartį, kuria iš lietuvių šono pasi-

rašytų VLIKo, ALTo ir PLB atstovai. O dabar pasisakyti, kaip man atrodo šie siūlymai — sumanymai.

Man rodos, kad patys britai pradžioje neteiks mums finansinės pagalbos bet kokiai komisijai išlaikyti. O tai labiausiai dėlto, kad mūsų „žungario pajėgumas“ jiems nežinomas ir netvirtai organizuotas, o antra, vokiečiai (religinė manonitų sekta — JV) jau užvedė labai privačios kolonizacijos tradicijas. Jie ten jau pirkio žemes ir daro viską iš britų valdžios nieko neprašydami. Iš pažiūros jie atrodo visai neturtingi, net nuskurę, bet vis dėlto turi minimalių lėšų visiems savo kolonizacijos reikalam. Britai šiais metais labai stebės, kaip tie vokiečiai vykdo savo planus, visai neprašydami mažiausios pagalbos. Mano žiniomis 1959 m. ir kiek vėliau ten persikėlė iš Meksikos apie 5,000 vokiečių, bet 1958 m. vasarą jie ten nusiuntė tik 150 asmenų (įskaitant moteris ir vaikus); tai meistrai, kurie ten stato pirmas savo lentpjūves, ruošia ten statybinių medžiagų ir jau stato pirmuosius ūkininkų namus. Keletą pastatytų jau mačiau. Pirmieji neturi kūrų gyventi ir labai vargsta, bet jie kantrūs ir visas kliūties nugalės.

Valdžia žemių pilnon nuosavybės dabar jau nepardavinėja, bet išnuomoja 99 metams; įsisteigę gauna teisę tą žemę nusipirkti gan žema kaina. Tad menoni-tai vokiečiai pirkio sau didelius du sklypus iš privačių rankų, nes tuomet neuždedama jokių sąlygų. Tad pirmieji sklypai ir mums geriau būtų pirkti iš privačių asmenų, o kiek vėliau gal ir iš valdžios.

Neturiu vilties, kad VLIK, ALT ir PLB tikrai remtų lietuvių kolonizaciją. Atrodo, kad atsarginės Lietuvos klausimas nebus tinkamai suprastas. Sakytiau, kad turi susiorganizuoti atitinkama kolonizacinė bendrovė ir akcininkai turi iš karto įnešti po 10% perkamų akcijų ir tais procentais pradėti kolonizacinį darbą, pasirašius su Br. Honduro valdžia sutartį.

Mūsų veiksniai nesutiks gal ir anketos praversti. Galop, ir be anketos truputį jau galima žinoti nuotakas Š. Amerikoje. Liukso pasiekusi publika niekur nebevažiuos iš Amerikos, nevažiuos ir laisvon Lietuvo. Mes juk neturim žydiško tikėjimo ir pasitikėjimo, nacionaliniai užsimojimai pas mus jau silpni.

Ponas Kaseliūnas mano, kad aš nebeimčiau vietos universitetuose, bet pradėčiau vykdyti kolonizacijos planus. Tačiau aš esu užmetęs meškere, vietą gaudau, nes vis dar nežinau, ar šiuo metu ten nusikels jau sugebečiau Br. Hondure pragyventi, nes pragyvenimas ten vis dėlto nėra pigus, jeigu viešbuty gyveni. Gal tik 30% pigesnis negu USA. Vis dėlto manau, kad pritaikomųjų mokslų — verslo atstovai (bent du ar trys) ten nuvyktų pasizvalgyti ir praktiškesnius planus pateiktų ir visas galimybes praktiškiau įvertintų. Tuomet būtina reiktų ir knygelę apie kraštą išleisti, jei būtų teigiamai apsispręsta. Savo praktiškumu aš netaip pasitikiu. Ir nepridera mums labai rizikuoti. Reikia viską nuodugniau iširti.

(Bus daugiau)

ŠIMTASIS

vadinęs „Artuma“, gyvuoja jau devinti metai. Per tą laiką po dr. ses. Albinos Pajarskaitės žurnalo redaktorėmis buvo ses. Birutė Briliūtė, Vilniaus universiteto dekanas, lituanistė Albina Pribušauskaitė. Vis dėl to žurnalo tiražas nuo 30,000 egz. sumažėjo iki 3,600 egz. Beje, ne dėl redaktorių ar kolektyvo netinkamo darbo, bet todėl, kad smuko visų ne iš reklamos išsilaikančių, taip pat nebulvarinių leidinių tiražas.

Kodėl prireikė keisti žurnalo pavadinimą? Tiesiog senasis nebeatitiko jo paskirties. Pakelius kryptį taip, kad leidinys būtų skaitytas kiekvienam šeimos nariui, teko senoji pavadinimo atsisakyti.

Šiuo metu redakcijoje dirba dvi kūrybinės darbuotojos, atsakingoji sekretorė, dizainerė ir du techniniai darbuotojai. Taigi skaičius daugiau nei kuklus. Spaudai keliama dideli reikalavimai, todėl reikia aukštos klasės profesionalių žurnalistų, o tokių, norinčių dirbti katalikiškame leidinyje, dėl menkų atlyginimų neatsiranda.

Belieka irtis į priekį tokio patiomis jėgomis. Ir vis dėlto žurnalas „Artuma“ yra fenomenalūs reiškinys! Devinti metai eina „be žmonių ir pinigų“! Maža to, nuo 1998 metų imsimės didinti tiražą. Pastebimai „jauneja“ mūsų skaitytojai. Jeigu prieš 4-5 metus pagrindinį jų būrį sudarė visos Lietuvos Caritas darbuotojai, savanoriai bei garbūs amžiaus žmonės, tai dabar žurnalą skaito vis daugiau akademinių jaunimo, jaunų intelektualų, pramonininkų, jaunosios šeimos. Jei per pirmųjų Nepriklausomybės metų auksą jis neužgeso, bet priešingai — sutvirtėjo, reiškia yra reikalingas.

Per daugiau nei aštuonerius metus daug sukrėtimų ištiko redakciją. Pasikeitė kolektyvas. Iš pirmosios komandos liko tik ses. Bernadeta Mačiškaitė ir redkolegijos narys Lietuvos Caritas generalinis direktorius kun. Robertas Grigas. Beje, ses. Bernadeta, kadaise vedusi gana paprastą skyrių „Dienų aidai“, dabar užpildė svarbią rubriką „Credo“, kuria mes pagrįstai didžiujamės. Kun. Robertas Grigas, neįsant didelio jo užimtumo, laikas nuo laiko atneša straipsnius, kuriuos išspausdinus velgi sulaukiame gražių atsiliepimų.

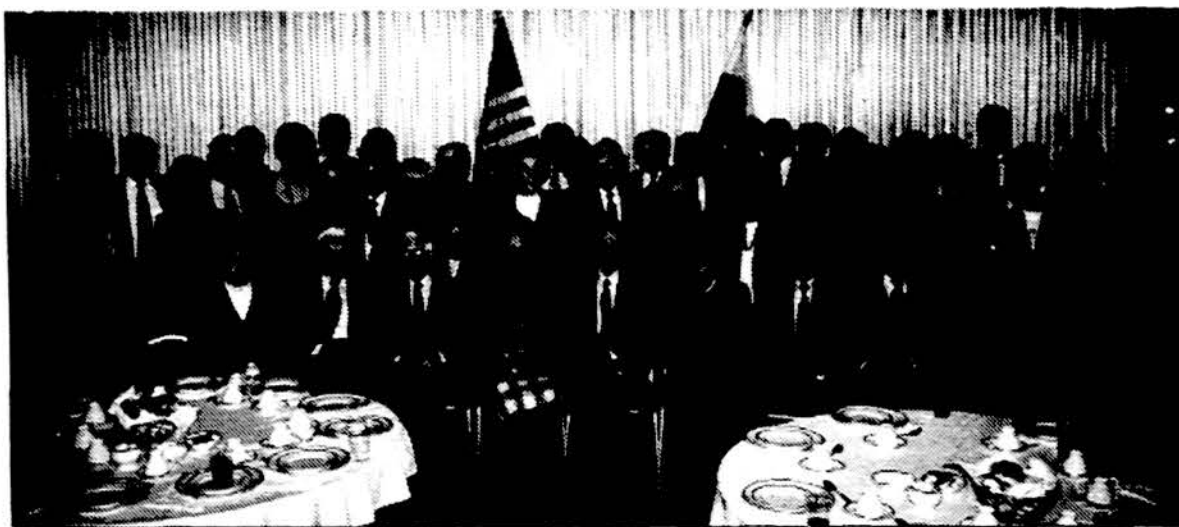
Išsigijus naujus kompiuterius ir „įsisiūbavus“ dizaineriui Zita Mazeikienei, maloniai širdį paglosto kolegų iš kitų (netgi kairiųjų!) leidinių pagiriamieji žodžiai išorai. Mūsų šiuo požiūriu ryškiai pralenkia kitus žurnalus, nors spauda ir nespaltvota (išskyrus viršelius).

Nesame gavę pastabų dėl kalbos, kuria rūpinasi itin darbšti Regina Pupalaitytė, klaidų ar užterštumo svetimybiomis.

Tačiau didžiausias mūsų laimėjimas yra tai, kad beveik neturėdami remėjų, leidžiame pigiausiai Lietuvoje, taigi visiems prieinamą, žurnalą. Kol kas jis parduodamas už kainą, mažesnę nei jo savikaina. Tai mūsų „fokusas“, kurio paslapties kol kas neišduosime.

Didžiausias žurnalo reikėjas yra prelatas Juozas Prunskis, kurį redakcija vis prisimena maldoje. Apie 3,500 redakcijai atsiuntė Toronto lietuviai per O. Gustainienę.

1997 m. liepą persikele iš Vilniaus gatvės į Daukšos gatvę. Palikome per 90 m² plotą, malkomis kūrenamą krosnį ir

Tautinių namų nariai susirinkimo metu Čikagoje.

LIETUVIŲ TAUTINIAI NAMAI (L.T.N.) IR JŲ LIKIMAS

1967 m. kovo 12 d. pradininkų grupė: dr. Juozas Bartkus, inž. Eugenijus Bartkus, inž. Jonas Jukūnas ir dr. Juozas Dauparas sukvietė susirinkimą, kuriame buvo išdėstyta lietuviškiems poreikiams pastogės reikalingumas. Gavus susirinkusių pritarimą šiai minčiai, buvo išrinkta direktorių taryba, kurios pirmininku tapo inž. Eugenijus Bartkus, o valdybos pirmininku inž. Jonas Jukūnas. Sudarius organizacinę formą, pradėta rinkti pagrindinį kapitalą. Asmuo ar organizacija, įnešusi 100 dol., tapo L.T.N. nariu (10 dol. nario mokestis, 90 dol. ilgalaikė beprocentinė paskola namams). Inaš suma galėjo būti neribota, bet iš viso vienas narys negalėjo turėti daugiau kaip 50 balsų. Kiekvienas narys gavo nario pažymą ir ilgalaikę paskolą lėšų.

Lietuvių tautinių namų vadovybė pašventė daug sumanymų ir energijos kapitalo augimui. 1968 m. liepos 15 d. buvo įsigytas 3 akrų sklypas Willow Springs, IL. 1971 m. birželio 22 d. prieinama kaina nupirktas namas 6422 S. Kedzie, Chicago, IL, kuriam buvo reikalinga nemaža remonto ir pertvarkymo. Darbai daugiausia vyko savanoriška talka, paaugokiant daug laiko. 1971-10-16 L.T.N. vadovybės ir narių pastangos bei viltys išsipildė. Lietuvių tautinių namų durys buvo atvertos pirmam pokyliui. Gausių dalyvių

šunį Meškę (jį priglaudė seserys širdietės). Gavome nepilnus 40 m² plotą ir kaimynystę su „Caritas“ spaustuve. Meškės lūdimė, krosnies pasigendame...

Štai taip, įsikūrę prestižinėje (kaip ją vadina kaimiečiai) gatvėje išleisime šimtą žurnalo numerį. Šis jau ne tik per Caritas sistemą, bet ir per imonę „Lietuvos spauda“ pasiekė tolimiausią Lietuvos kampelių spaudos kioskus. Dirbame visiškai be reklamos (nes jau neturime lėšų), tačiau tikimės, kad ir mažų miestelių gyventojai susidomės „Artuma“.

Na ir dar pora žodžių apie mūsų darbą: 1996 m., greta periodinio mėnesinio žurnalo išleidome 9 knygas, 1997 m. — 7 knygas, o 1998 m. numatome išleisti ne mažiau kaip septynias, iš kurių bent trys bus visai ne „kūdos“. Poros knygų (jei gerai seksis, tai net 2,5) išleisim finansuoją pal. Jurgio Matulio parapijos Lemonte žmonės.

Šimtas numeris jau parengtas, iki sausio 1 d. bus atspausdintas. O redakcija nuširdžiai dėkoja visiems savo skaitytojams: rašantiems mums laiškus, palaikantiems geru žodžiu ar broliškai pabarantiems.

Vanda Ibianska
„Artumos“ vyriausioji redaktorė

veidai švytėjo džiaugsmu ir pasididžiavimu. Pirmieji du dešimtmečiai buvo itin sėkmingi — ruoštos įvairios kultūrinės pramogos, parodos, minėjimai, organizacijų ir šeimyninių pobūviai. Lietuvių tautiniai namai buvo jaukūs namai, sienos papuoštos dailininkų A. Varno, J. Paukštienės, A. Petrikonio, V. Kasiulio paveikslais ir Daugvilos drožiniais. Finansiniai jie nešė pelną. Atmintini — administratorius a.a. Bronius Kasakaitis ir kiti nariai talkininkai — neėmę jokio atlyginimo už savo nesuskaitomas darbo valandas. Ši sale buvo nuomojama vestuvėms, krikštynoms, pagerbimams — ji buvo neatskiriama lietuviškos veiklos dalis.

Bet... trečiame dešimtmetyje, Marquette Parke vykstant etniniam pasikeitimui, sumažėjo salės paklausa ir L.T.N. išlaikymas pasidarė nuostolingas. 1993 m. gruodžio 7 d. buvo parduotas namas, o 1996 m. ir sklypas.

Jonas Jukūnas.

1997 m. lapkričio 8 d. Balzeko kultūros muziejaus pastogėje įvyko 30-tasis metinis narių susirinkimas. Tarybos pirmininkas Jonas Jukūnas pranešė, kad, pardavus visą nejudomą turtą, sumažėjo sąlygos ir priemonės tolimesniam L.T.N., kaip organizacijai, egzistavimui. Jis pasiūlė Lietuvių tautinius namus likviduoti. Susirinkimas šį pasiūlymą vienbalsiai priėmė ir pavedė esamai direktorių tarybai eiti likvidacinės komisijos pareigas.

Pardavus L.T.N. namą ir sklypą, susidarė nemaža pinigų suma, iš kurios per 100,000 dol. buvo išdalinta parama spaudai, šalpos, kultūros bei švietimo organizacijoms čia ir Lietuvoje.

Likvidacinė komisija prašo, kad visi Lietuvių tautinių namų nariai, kurie dar neatšiemė savo inašų, juos atsiimtų, pristatant paskolų laktus L.T.N. išdėdinkui Osakarui Kremeriui, 1005 Sherwood Dr., La Grange Park, IL 60525. Tel. 708-354-7374.

Vanda Mažeikienė

PRISIMINTI TOLI NUO LIETUVOS KOVĖSI KARIAI

Lapkričio 20 d. Kaune, Vytauto Didžiojo karo muziejuje, atidaryta paroda, supažindinanti su lietuvių dalyvavimu kitų šalių kariuomenėse po Antrojo pasaulinio karo. Paroda skirta Lietuvos kariuomenės dienai.

„Nors mūsų ekspozicija orientuota į XX amžiaus antrąją pusę, tačiau jos turinys neatspindi tarnavimo sovietinėje armijoje, sakė muziejaus Okupacijų ir pasipriešinimo istorijos skyriaus vedėjas A. Markūnas. — Norėjome atskleisti lietuvių dalyvavimą kitų šalių tarpusavio kariuomenėse konfliktuose“.

Stipriausiai mūsų krašto vyrus palietė karas Afganistane. Jame dalyvavo 5,000 karių iš Lietuvos. 80 jų žuvo.

Didžiulis išsilydžiusio metalo gniužulas su šarvuotuoju liekanomis primena už cėčėnų nepriklausomybę galvą padėjusį tauragįškį L. Velavičių. Čėčėnai, atvežę šią relikviją, teigė, kad tai būtent tas šarvuotis, kurį pamušė L. Velavičiaus dalinys. Po mirties lietuviui suteiktas aukščiausias cėčėnų apdovanojimas, šias regalias saugo L. Velavičiaus šeima.

Nemaža parodos dalis skirta išeivijos lietuviams, dalyvavusiems įvairių valstybių kariuomenėse konfliktuose. Vyrų lietuviškomis pavardėmis yra JAV, Argentinos, Prancūzijos kariuomenėse, Vietnamo ir Korėjos karų metraščiuose.

Pristatomi buvusio Argentinos kariuomenės vado F. Švenčionio dokumentai ir regalias F. Švenčionis gyvena Argentinoje.

* Alytus. Metų žmogumi Alytuje tapo miesto savivaldybės darbuotoja, Nepilnamiečių teisių apsaugos ir globos skyriaus vedėja Virginija Vaitkevičienė. Populiariausią miesto žmogų jau ketvirtą kartą rinko radio stoties „99 FM“ klausytojai. Du kartus populiariausiu Alytaus žmogumi buvo išrinktas kunigas Juozapas Gražulis, vieną kartą — policijos komisariato vyresnysis komisaras Vytas Grigaravičius.

CLASSIFIED GUIDE

MISCELLANEOUS

ELEKTROS VEDIMAI—PATAISYMAI
Turiu Chicago miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

LIETUVIS, lauko priežiūros darbu (landscaping/maintenance) bendrovės savininkas, Washington, D.C., lauko darbininkas, kuris galėtų atlikti lauko priežiūros darbus. Pradinis mokestis \$6 į valandą. Galima dirbti 10-12 valandų per dieną su viršvalandžiais. Reikalingas darbo leidimas. Suteikiama pigus butas — \$130 mėnesiui. Kreiptis tel. (202)244-2373.

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

TAISOME

SKALBIMO IR DŽIOVINIMO, MASINAS, SALDYTVUVAS, SILDYMO SISTEMAS, VIRYKLAS, ORO VESINTUVUS.

H. Deckys
Tel. 773-585-6624

REAL ESTATE

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS

(773) 586-5959
(708) 425-7160

RIMAS L. STANKUS

• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybių įkainavimas veltui
• Perkaime ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

MISCELLANEOUS

Reklamos draugai

Išnuomojamas 3 mieg. modernus butas.
Adresas: 4457 S. Talman Ave., Chicago.

TRANSPAK įstaiga atidaryta KETVIRTADIENIAIS iki 7 val. vakaro

Siuntiniai į Lietuvą laivu arba oru.
Baldai ir komercinės siuntos.

Pinigai pervedami doleriais - nuo išsiuntimo dienos ir gavėjo rankas per 2 - 5 dienas.

[staiga Floridoje: vedėja Vida Meiluvienė
Tel.: d. (813)360-9881, n. (813) 360-1364.

TRANSPAK, 4545 West 63rd St., Chicago, IL 60629
Telefonas: (773) 838-1050

Atstovybė Lietuvoje: Vilnius, 26-24-27, 26-28-27

SALFASS

Šiaurės Amerikos Lietuvių Fizinio Auklėjimo ir Sporto Sąjunga sveikina savo buvusį sąjungos pirmininką, ilgametį darbuotoją, bei sąjungos garbės narį

VALDĄ ADAMKŲ

laimėjusį Lietuvos Respublikos Prezidento rinkimus.

Linkime sveikatos ir sėkmės tarnaujant mūsų tėvynės Lietuvos gerovei.

Audrius Šileika,
SALFASS-gos Pirmininkas

„LIETUVOS NAŠLAICIŲ GLOBOS“ KOMITETAS

2711 W. 71 St., Chicago IL 60629

DĖKOJA

Barbara ir Tony Pastore iš Maple Glen, PA. Jie surengė kalėdinį pobūvį ir prašė visų svečių, kad vietoje švenčių dovanų aukotų Lietuvos našlaičiams. Aukoję: Antony ir Barbara Pastore, Irene Denihan, Helen Raffa, Frances Galante, Stella Matulionis, Joseph ir Judith Dreher, Lisa Galante, Linda ir John Galante, John ir Anna Maria Tamaro, Dorothy ir Philip Machonis, Michael ir Eileen Connelly, Dorothy Wilson, Barbara Woodcock, Charles ir Eleanor Foster, Louise Dipaola, John ir Dolores Curry, Elizabeth ir Allan Mackinlay, Andrea Day, Vincent ir Jennie Gree, Jr., James ir Marcella Kelly, Thomas ir Elizabeth Durkin, Walter Mameniskis, Frances Skurzynski, Charles Madden, Peter ir Frances Galante, Carl ir Eve Kazakauskas, Christopher ir Margaret Pastore, Judy Dreker, Gloria ir Chet Zecca, John Wanda Skurzynski, Mary Madden.

Iš viso pobūvio metu suaukota \$2400. Barbara Pastore yra mokytoja ir pageidavo, kad šie pinigai būtų pasiųsti neturtingų vaikų maitinimui mokyklose.

Lietuvos našlaicių vardu ačiū visiems aukotojams, o ypač Antony ir Barbarai Pastore!

Pratesiamos žiemos kainos | VILNIU ir atgal

Paskutinė diena išskristi balandžio 24 d.
Paskutinė diena sugrįžti balandžio 30 d.
(brangiau skrendant balandžio 2-12 d.)

NEW YORK	\$456	TAMPA	\$530
WASHINGTON	\$501	DETROIT	\$530
CHICAGO	\$506	SAN FRANCISCO	\$620
ORLANDO	\$521	LOS ANGELES	\$620
MIAMI	\$530		

Plius mokesčiai
Bilietus įsigyti iki sausio 28 d.

VYTIS TRAVEL
40-24 - 236 St.
Douglaston NY 11363
Tel. 718-423-6161; 1-800-77-VYTIS

LAIŠKAI

PRANEŠIMAS DĖL „CLASS ACTION COMPLAINT“
HELSINKIO KOMISIJAI
DĖL NUOSAVYBIŲ
NEGRAŽINIMO LIETUVOJE

Gruodžio 18 d. „Drauge“ buvo išspausdintas korespondento pokalbis, aprašantis mano lankymąsi Washington, D.C. ir pasiskundimą Helsinkio komisijai dėl nuosavybių negražinimo Lietuvoje. Nustebau, kada nemažas skaičius tautiečių reagavo į tą straipsnelį ir man atsiuntė laiškus — pasiteiravimus. Dėl to, susidarė galimybė pateikti „Class Action Complaint“. Tokį bendrą nusiskundimą aš ir keletas lietuvių pasirašė senatoriui Alfonse D'Amato, Chairman, Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission).

Laiško kopijas, su priedais pasiuntė: Stuart E. Eisenstat, US Spec. Envoy on Property Claims in Central and East Europe; Keith Smith, US Ambassador to Lithuania; Erika B. Schlager, Counsel for International Law, CSCE, ir Trevor Evans, Baltic Desk Officer, U.S. Dept. of State.

Lietuviai, tebeturintys problemų su nuosavybių grąžinimu Lietuvoje ir norintys prisidėti prie šio bendro „Class Action Complaint“, gali parašyti man. Atsiųsiu informaciją, ką reikia daryti.

Vytautas J. Šliūpas, P.E.
2907 Frontera Way
Burlingame, CA 94010

ATSARGA GĖDOS NEDARO

Prieš daugelį metų sovietai Amerikos ambasadoriui Maskvoje padovanavo erelio drožinį ar skulptūrą. Vėliau joje rastos slaptos mikrofonos. Kiek vėliau Amerika, pasinaudodama vietine sovietų technika ir darbo jėga, sau statė naujus ambasados rūmus. Netrukus paaiškėjo, kad rūmų „griaučiuose“, metalinėse sijose, buvo gudriai įmontuoti modernūs mikrofonai. Rūmų statymas buvo sustabdytas iki šios dienos. Popiežiaus vizitui Kuboje iš Kanados nuskraidintas limuzinas. Jame Vatikano saugumas jau rado paslėptą mikrofoną. Tai pasaulio žiniasklaidoje paskelbti faktai. Visi šie faktai prisiminė, matant sausio 10 dienos „Drauge“ numerį, įdėtą nuotrauką, kurioje Valdo Adamkaus pagrindinis varžovas jį sveikina ir jam įteikia skulptūrą „Laisvė“. Kažin ar toje „Laisvėje“ dar ko nors nėra? Įdomiu sutapimu tame pat „Drauge“, pačiame pirmajame puslapyje, buvo pranešimas iš Vilniaus: „Rusų žvalgyba grąžina vėliau reikalų ministro konsultantui“.

Romualdas Kriaučiūnas
Lansing, MI

IŠ KUR ŽINOT, KAD NĖJOM BALSUOTI?

Noriu atsakyti E. Pėteraičio („Dr.“ 01/02/98) laišką „Rita, Ritute...“

Nesuprantu, kokią turit teisę įžeidinėti mus visus, laikraščio vadinamais „ekonominiiais emigrantais“ ir vadinti „kvailiais“, „vėplom“, „vištom“! Ir tik dėl to, kaip sakot, kad nejom balsuoti!!! O iš kur žinot, kas ejo, o kas ne? Gal tie 5,391 iš užsienyje balsavusių kaip tik ir yra naujieji emigrantai? O, gink Dieve, dar jeigu ne už Jums patinkamą kandidatą balsavom, tai ir vėl būsim nusipelnę tų pačių „titulų“? O gal būtų paileisti į darbą kiti, kaip „komunistai“, „saugumiečiai“ ir t.t.?

Bepigu Jums dabar iš mūsų šaipytis, niekinti mūsų diplomus. Bet reikėjo pačiam pasilikti, nebėgti ir pagyventi tuos 50 metų sovietinėje Lietuvoje ir pabūti tų „vėplų“ ir „kvailių“ vietoj, tada ir būtų galima su Jumis padiskutuoti ir pasitaisyti ir dėl rinkimų, ir dėl kandidatų.

Ir, manyčiau, kad neturėt jokios moralinės teisės šitaip mūsų įžeidinėti. Nesijaučiu už jus nei kvailėsnė, nei blogesnė. Pagaliau, gal jau atėjo laikas baigti tuos visus įžeidimus?

Ramutė Razuilytė
„Ekonominė emigrantė“
St. Pete Beach, FL

BROLYBĖS NAKTIS

Atkelta iš 3 psl.

Kadangi vergvaldys iš tikrųjų neketino taip smarkiai keistis, tai girdėdavome padrasinančius atspėjimus: būkit, neerzinkit, „sorry“. Tačiau iš mūsų neišreikalavo atsiprašymo, kam norėjome laisvės.

Šie dalykai žmonijos istorijoje amžinai kartojasi, o ar mes tikrai nusipelnėme gyventi laisvi, tą vis dar turime įrodyti.

Sausio 13-osios karžygiams nepastatėme paminklo savo sąmonėje. Pastatėme Antakalnyje gražų meno kūrinį. Priėmėme aplankome. Tartum atsisakėme su mirusiais, bet juk tai netiesa. Nematomoji kaspervizija veikia toliau, o Sitkūnai — laisvės balsas — neveikia. Uždarėm tą balsą, dabar viską lemia komercija. Todėl bent sausio tryliką prisiminkim Sausio tryliką.

Antrąjį istorinį laikotarpį link Sausio 13-osios turime skaičiuoti nuo 1940 metų. Tuomet birželio 15-ąją Lietuva nesirijo atmeti prievartos ir pasipriešinti; ji nusilenkė prievartai, neva dėl to, kad nebūtų aukų. Bet jų susilaukėme kur kas daugiau.

Liko kaltės jausmas, sunkus nedoros, negarbingos laikysenos sindromas, kuris vėliau skatino prieštintis ir prieštintis, nepaisant nė didžiausių aukų.

LR Seimo Spaudos tarnyba

Per Lietuvos pusynus... Slidininkai Matuizų kaime, Varenos rajone.

Nuotr. Algimanto Žižūno

ŠIAULIŲ MERGAIČIŲ GIMNAZIJA 1898-1998

Laikas visiems krauna naštą, bet šimtas metų — tai ne kasdienybė, o istorija.

Pernai pirmą kartą nuo išbėgimo iš Lietuvos aplankiau Šiaulius, o svarbiausia gimnaziją, kuri aštuonerius metus buvo kaip antrieji namai.

Lynotą ir apsiniaukusią dieną balti rūmai atrodė mažesni nei prisiminimuose, nuskurdę, aptrūniję, su niūriais, tamsiais langais ir sukrypusi durimis. Aukšti, išsišakoję medžiai lyg susitraukė, o po ažuolu įrušta kopytelė, kur sėdėdavom pertraukę metu ant suoločių, prazuvo.

Pro šonines duris įėjom į patalpą, kuri nieko nepriminė. Grindys išklibusios, baisu užkliuti. Klases? Kur mūsų klases? Tik niūrus kambariai.

Bet tuoj atsiranda žmonės — mokinės nedrąsiai lenkia ratu ir atrodo, kaip mes atrodėm, tik be uniformų. Mokytojai pristato pagal savo profesiją ir net direktorė: „40-tųjų metų laidos?“ sušunka pilnu nuostabos balsu, ir puolam viena kitai į glėbį. Nepažįstamos, bet kažkas bendro... Staiga sudrėgsta akys ir pasijuntu sugrįžusi.

Tuoju visi apipila klausimais, ar gimnazija labai pasikeitė, kokie buvo anksčiau laiptai? antrą aukštą, ar tikrai išblizgintas parketas puošė salę, kurioje ir minėjusiu ruošėm, ir šokom, ir verkdamės atsiėmėm atestatus, kai rusai jau peržengė Lietuvos sieną.

Grįžusi namo netrukus gavau laišką. Ištirauka: „Ruošdamasi sutikti jubiilejų, mokykla yra numaciusi įrengti mokyklos istorijos muziejų, išleisti atsiminimų knygą apie mokyklą, mokyklos patalpose atidaryti buvusių mokinių paveikslų galeriją, įvairių jubiliejinių renginių.“

Yra suburtas organizacinis komitetas, aptartas renginių planas. Taip pat įrengta dalis muziejaus patalpų, kaupiama jam medžiaga. Yra būtina įsigyti muziejui baldus, apšvietimą, suremontuoti likusias patalpas. Ateityje muziejus galėtų tapti susibūrimu ir susitikimų vieta mokykloje. Būtų malonu, jei galėtumėte muziejui padovanoti ką nors iš savo mokyklinio gyvenimo (daiktų, nuotraukų, dokumentų arba jų kopijų ir t.t.).

Labai lauktuome atsiminimų apie dėsytas disciplinas, mokytojus, mokinių ir mokytojų veiklą mokykloje ir už jos ribų ir kt., kurie būtų panaudoti būsimoje knygoje apie mokyklą. Džiaugsimės kiekviena smulkmena.

Sudarytojų sumanymu ši

KELIONĖ Į PUTNAMĄ

A. a. Sofijos Staniškienės šviesiam prisiminimui

„Gyvenimas tai kaip graži kelionė — Išsirengi, keliauji ir grįžti atgal.“

Vis priešais mus nežinoma vilionė, Klaikus ir kerintis, tartum sirenų gal?

Kiek nesuskaičiuojamų kartų pradėjau sveikinimą, laišką ar rašinį šiais nesensančiais poeto Aisčio žodžiais. Jų prasmę ypač pajuntu, kaskart besilankant Matulaičio senelių namuose.

Putnamas — tolokai nuo Cleveland, tad suplanavom visos savaitės atostogas: dvi dienas nuvykt, dvi — grįžt atgal, keletą dienų lankyti Dėdienę. Pakely žadėjom pasidžiaugt rudenėjancia, aukšniu apdaru pasipuošusia, gamta, o čia atvykusi — vienuolyno ramybe, seselių vaišingumu, pažįstamų draugyste ir šio, tarp miškų pasislėpusio, kampelio grožiu. Bet, kaip ir kitais kartais, atostogų ir lankymo kelionė tapo ir neplanuotom „rekolekcijom“. O gal ir suplanuotom „Kazkieno, tik ne mūsų...“ Ir nenujautėm, kad tai bus paskutinis apsilankymas pas Dėdienę...

Matulaičio namų koridoriuose visada daug judėjimo: skuba gailestingos seserys, pagalbininkės, kurios sustoja prie kiekvieno gyventojų — atsakyti į klausimą, išklausti pageidavimų, patenkinti prašymą. Skuba svečiai, atvykę savų lankyti, na, ir namų gyventojai vaikšto koridoriuose. Bet jie jau niekur neskuba: lėtai slenka, pasiramstiodami lazdelem, ar vežiojamąjį kėdę be siirdami, ar jau stumiami — į užsiėmimus, pasiklausyt pasakų turėtų atspindėti įvairių kartų gyvenimą mokykloje. Joje norėtusi matyti kuo daugiau atsiminimų ir nuotraukų iš skirtingų laidų. Taip pat knygoje turėtų būti pateikti svarbiausi mokyklos istorijos faktai.

Mokyklai reikia Jūsų pagalbos: juk šimtas metų būna tik viena kartą! Gal sutiktumėte būti koordinatorių savo laidoje (klasėje), papildyti muziejaus medžiagą, padovanoti savo paveikslą, padėti materialiai ir būtinai išplatinti šią informaciją savo buvusių mokslo draugų tarpe? Iš anksto dėkojame.

Jau yra negausus būrelis su nuotraukom, prisiminimais, bet buvusių gimnazistų šiauliečių išvijo yra daugiau. Prašau susisiekti su manim, jei yra kokių klausimų, arba bent pasisakyti, ką galvojat. Ačiū.

Regina Raslavičienė

(Songinaitė)

Elk Grove Village, IL

DRAGAS, antradienis, 1998 m. sausio 20 d.

5

Suvirpa Dėdienės ranka. Aš paimu ją ir pabučiuoju. Akimirkai atsiveria jos akys, bet greit užsimerkia. O aš be žodžių dėkoju Dievui už šias „rekolekcijas“ senelių namuose...

Sugrįžus namo, vos kelioms dienoms praėjus, skambutis iš Putnamo: mirė Dėdienė. Ramiai užmigo ir nebepabudo. Be skausmo, be ligų pasekė savo a.a. vyrą Bronių, mirusį tuose pačiuose senelių namuose prieš trejetą metų. O aš tebejauciu jos gyslotą ranką manojo. Koki nuostabūs Viešpaties keliai!

„Vis priešais mus nežinoma vilionė, Klaikus ir kerintis, tartum sirenų gal?“

Gyvenimas tai kaip graži kelionė — Išsirengi, keliauji ir grįžti atgal...“

Dalia Staniškienė

Lietuvoje įregistruoti

keturi nauji ŽIV (Žmogaus imunodeficitinio viruso) infekcijos nešiotojai. Keturių klaidėdžių, kurių amžius nuo 22 iki 25 metų, diagnozė buvo patvirtinta Lietuvos AIDS centre. 3 iš jų yra narkomanai, ketvirtasis — buvęs jūreivis. Dabar Lietuvoje yra 79 ŽIV nešiotojai. 13 iš jų jau serga AIDS virusu, 5 jau mirė.

* Marijampolė. Šv. Vincento Pauliečio parapijoje nuo rugsėjo mėnesio vėl bus atsinajūnusi charzmatinė maldos grupė. Joje apie 30 žmonių, kurie renkasi kiekvieną penktadienį. Susirinkimų metu giedamos giesmės, skaitomas Šv. Raštas, meldžiamasi už artimuosius, šeimos narius, draugus. Šiai maldos grupei vadovauja šv. Vincento Pauliečio parapijos vikaras kun. Gintaras Urbštas.

Mūsų telkinio viengentui

A.†A.

PETRUI LANIUI

mirus, jo žmonai, klubo valdybos narei, ONAI, dukroms VIDAI ir BIRUTEI, visiems giminaiciams bei artimiesiems reiškiamė širdingiausią užuojautą ir visi drauge išgyvename gilaus liūdesio valandą.

Daytona Beach Lietuvių klubas

A.†A.

Dr. ALDONAI RIMKIENEI

mirus, nuoširdžiai užjaučiu dr. KAZIMIERĄ RIMKŲ ir sūnus LINĄ ir ALIŲ su šeimomis.

Mečys Mackevičius

Viešpačiui pašaukus į Amžinąją Tėvynę

A.†A.

VLADĄ VELŽĄ,

nuoširdžiai užjaučiame jo dukras, jų šeimas ir visus artimuosius. Liūdimė netekę Lietuvių Bendruomenės veiklaus nario ir ilgus metus buvusio Santa Monica — West Los Angeles apylinkės valdybos pirminko.

LB Santa Monica apylinkės valdyba

A.†A.

ONAI BERTAŠIENEI

mirus, dukrą SIGITĄ UŽUPIENĘ, žentą JUOŽĄ, NIJOLĘ MASKALIŪNIENĘ, žentą LEONĄ, vaikaitį LINĄ ir kitus gimines bei artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdimė.

Čikagos Lietuvių agronomų sąjunga

A.†A.

ONAI BERTAŠIENEI

mirus, reiškiamė gilią užuojautą dukroms SIGUTEI UŽUPIENEI, NIJOLEI MASKALIŪNIENEI ir jų šeimoms.

B. ir R. Butkūnai

I. ir G. Bliūdžiai

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

DOVANA

Š.m. sausio 9 d., penktadienį, į Lietuvą išvyko šeši daktarai ir šešios medicinos seserys. Tai jau aštunta tokia „Lietuvos Vaikų vilties“ komiteto medicinos personalo 10-ties dienų kelionė Lietuvon. Kelionių tikslas konsultuoti, operuoti, perduoti Vakarų pasaulio vėliausias medicinos žinias Lietuvos daktarams, padėti Lietuvos vaikams. „Lietuvos Vaikų vilties“ ir Lietuvos vaikų draugas dr. John P. Lubicky, sukviečia savo pažįstamus daktarus, medicinos seses ir vaziuoja Lietuvon praleisti „atostogų“. O tos atostogos, tai sunkaus ir intensyvaus darbo dienos Respublikinės Lietuvos Vaikų ligoninės ortopediniame chirurgijos skyriuje Vilniuje.

Reikėtų galbūt paaiškinti, kaip šios kelionės Lietuvon prasidėjo. Kada susipažinome su dr. John Lubicky, kuris yra vyriausias Shriner's ligoninės Čikagoje chirurgas, ir pamatėme galimybes padėti ortopedinių negalių paliestiems vaikams Lietuvoje, 1991 m. sausio mėn. buvo įkurtas „Lietuvos Vaikų vilties“ komitetas. Su Amerikos lietuvių pagalba — jų aukomis, komitetas vežė ir vežė į Ameriką vaikus su ortopedinėmis negaliomis bei nudegimo traumomis gydyti. Tai daroma Čikagoje ir skyriuose: Los Angeles ir Floridoje. Anksčiau buvo „Lietuvos Vaikų vilties“ skyrius San Francisco mieste, bet, Shriner's uždarius ligoninę, uždare ir mūsų skyrius. Tuo būdu yra atvežta ir gydyta Amerikoje per 100 vaikų. Komitetas greitai pamatė, kad visų pagalbos reikalingų vaikų negalės atvežti į Ameriką. Buvo pradėta ieškoti kitų kelių bei būdų padėti Lietuvos vaikams. 1992 m. ir 1993 metų pavasarį dr. John Lubicky nuvažiavo į Lietuvą pažiūrėti, kas ir kaip yra daroma, ir kaip galima būtų padėti „Lietuvos Vaikų vilties“ komitetui su komiteto skyriumi Lietuvoje daug dirbo ir planavo, ir 1993 m. spalio mėn. buvo oficialiai atidaryta „Lietuvos Vaikų vilties“ operacinė Respublikinėje Lietuvos Vaikų ligoninėje Vilniuje. Operacinė buvo labai neturtinga ir primityvi. Bėgant metams, renkant suaukotas įvairių įmonių įrangas, operacinė gerėjo ir šiandieną jau yra dvi, viena mažesnė, kita didesnė, neblogai įrengtos operacinės. Visa įranga buvo suaukota. Visą šį darbą, kontaktuojant ir ieškant įrangos įvairiose Amerikos bei Europos imonėse, labai sėkmingai atliko ir atlieka komiteto narė operacinės reikalams Dana Kauniene. Praeitų metų rudenį komitetas nupirko sterilizavimo įrangą. Tai buvo pirmą kartą, kad komitetas išleido suaukotas pinigų ne vaikų atvežimui į Ameriką, bet įrangos pirkimui. Sterilizavimo įranga kainavo 60.000 dol. Bet ji buvo labai reikalinga, nes senoji gadino brangius instrumentus, buvo nepatikima ir daug laiko užimanti. Todėl dr. J. Lubicky, prieš vaziuojant šiais metais į Lietuvą, prašė mūsų, kad jiems parūpintumėm sterilizavimo sistemą.

Šiais metais į Lietuvą išvyko dr. John P. Lubicky, vaikų ortopedijos chirurgas, dr. Terry R. Light, rankų chirurgas — labai gerai žinomas specialistas. Su jais kartu vyko du rezidentai: dr. Spiro Antonaides ir dr. Samuel Bour, anestologė dr. Adamina Podraza ir dr. Algimantas Čepulis chirur-

gas-vertėjas. Šešios medicinos seserys: Mary Norene Jamieson, Theresa Aiello, Michaleen LaCivita, Liana Chotikul, Kathleen Folene ir Monica Sweat. Tai dvylika žmonių, kurių tik vienas lietuvis. Jie išvykę ne tušiom rankom, bet išsivežė 23 didžiules dezes įvairių instrumentų ir kitų reikalingų dalykų operacijoms, kurių bendra vertė yra 326,600 dol. Šešios seselės važiavo todėl, kad norima pagerinti pooperacinę slaugą ligoninėje. Nuvažiavę šeštadienį po pietų ir sekmadienį visą dieną konsultavo per šimtą vaikų, o pirmadienį pradėjo operacijas, kurios yra parinktos labai sunkios ir sudėtingos. Jie planuoja padaryti 37 — tiek yra Lietuvos daktarų paruošta. Daktarai Lietuvoje bus iki šeštadienio, sekmadienį vėl grįš Amerikon, o pirmadienį jau bus ligoninėje. Jie paaugoja 10 dienų savo atostogų Lietuvai.

Nuostabu, kad žmonės, kurie nėra lietuviai, vietoje atostogų vaziuoja į Lietuvą ir padeda jos vaikams. Daktarai ir seselės savo laiką, sugebėjimus dovanoja, kelionės išlaidas padengia mecenatas, o pragyvenimą Lietuvoje užmoka Lietuvos valdžia. Tikimės, kad gyventojai Lietuvoje įvertina šių žmonių pasiaukojimą ir dovana jiems, o mums, lietuviams, tebūna dar didesnė paskata dirbti ir aukoti Lietuvos reikalams, jos vaikams, jos ateitčiai.

Birutė Jasaitienė

Nuostabus koncertas!

Kartais ir žodingoje lietuvių kalboje trūksta epitetų, kai įvykis palieka neišdildomą įspūdį — kaip atsitiko praėjusį sekmadienį, sausio 18 d., „Dainavos“ ansamblio religinio koncerto programai pasibaigus. Publika plojo ir plojo, tarytum įkaitusiais delnais norėdama išreikšti ansamblio giesmių įkaintų širdžių jausmą. Galima sakyti, kad „Dainava“ dar niekuomet nėra geriau pasirodžiusi, kaip tame koncerte. Papildytas naujais, jaunesnio amžiaus dainininkais, gambiai valdomas jauno talentingo dirigento muz. Dariaus Polikaicio, ansamblis turi šviesią ateitį. Kai mes dejuojame, kad viskas čia nyksta, turėtume daugiau dėmesio kreipti į pozityvius reiškinis. „Dainava“ yra vienas pozityviausių. Nors Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčia buvo artipilnė, bet galėjo dar sutalpinti kokį šimtą klausytojų. Gaila, kad žmonės vaiko si menkos vertės pramogos, o apleidžia tas, kurios atgaivintų sielą. Valio dainaviečiams!

Sofija Jelionienė, Darien, IL, su dviejų prenumerų mokesčiu, prisiuntė 110 dol. auką. Labai ačiū.

LVV narė Dana Kauniene (kairėje) su į Lietuvą išvykstančiais med. sesele Norene Jamieson ir dr. John P. Lubicky. Medicinos personalas ne tik pats išvyko padėti Lietuvos vaikams su negalia, bet išsivežė 23 dezes instrumentų bei kitų operacinių reikmenų.

Po ilgesnio nesimatymo Čikagos O'Hare oro uoste sekmadienį, sausio 18 d., vėl susitiko Lietuvos Respublikos išrinktas prezidentas Valdas Adamkus su savo žmona Alma, kuri jau kiek anksčiau buvo grįžusi į Čikagą. Nuotr. Jono Tamulaičio

Sutinkant išrinktąjį Lietuvos prez. Valdą Adamkų O'Hare oro uoste sausio 18 d. Iš kairės: Alė Razmienė, dr. Adomėnas, dr. Antanas Razma, prez. Adamkus, Alma Adamkienė ir Lietuvos Respublikos garbės gen. Konsulas Čikagoje Vaclovas Kleiza.

Vytauto Didžiojo šaulių rinktinė Čikagoje sausio 25 d., sekmadienį, 2 val. p.p., šaukia visuotinį narių susirinkimą rinktinės namuose, 2417 W 43rd Str. Kviečiami visi šauliai ir šaulės dalyvauti. Informacija teikiama tel. 773-247-7581.

Sol. Laimutė Stepaitytė giedos sekmadienį, sausio 25 d., 11 val. r. Cicero Šv. Antano bažnyčioje. Kun. dr. Kęstutis Trimakas aukos šv. Mišias už gyvus ir mirusius BALFO Cicero skyriaus narius bei rėmėjus. Taip pat bus paminėta pal. Jurgio Matulaičio 71 m. mirties sukaktis, ypač pamokslė ir tam skirtomis giesmėmis, vadovaujant Marijui Prapuoleniui. Skyriaus valdyba prie pal. Jurgio paveiklo padės gėlių. Tuoj po Mišių parapijos salėje bus užkandis ir vyks BALFO Cicero skyriaus metinis susirinkimas. Visi kviečiami dalyvauti pamaldose ir susirinkime, kuriame bus pranešta apie rudeninio vajaus aukas bei aukotojus.

Vargonų virtuozo Virginijaus Barkausko koncertas rengiamas sausio 25 d., 3 val. p.p., St. Mary of the Lake bažnyčioje, Gary, Indiana (6070 Miller Ave). Koncertą organizuoja ir globoja Cathedral of the Holy Angels. Čikagos, Indiana ir Michigan lietuviai kviečiami pasiklausyti šio neeilinio koncerto. Apie V. Barkauską, gyvenantį Mass-peth, NY, jau buvo ne kartą rašyta „Drauge“, todėl jo muzikiniai sugebėjimai mūsų skaitytojams pažįstami.

JAV LB Lemonto apylinkės valdybos ruošiamas Lietuvos Nepriklausomybės šventės paminėjimas bus vasario 15 d., sekmadienį, Pasaulio lietuvių centre. Šiemet sukanka 80 metų, kai Vilniuje 1918 m. vasario 16 d. buvo paskelbtas Lietuvos Nepriklausomybės aktas.

Šį sekmadienį, sausio 25 d., 10:30 val. r., Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje Marquette Parke Mišias aukos Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius. Mišiose dalyvaus ir išrinktas Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus. Visuomenė kviečiama užpildyti gražiąją lietuviškos parapijos bažnyčią!

Maria aukštesniojoje mokykloje vyks anglų kalbos pamokos pirmadieniais ir trečiadieniais, nuo 7 iki 9 val. vak. Registracija bus pirmadienį, sausio 26 d. 7 val. vak., mokykloje, 6722 S. California. Tel. 773-471-8208.

Allan H. Dombra, Deep River, Ont., Canada, su laikraščio prenumerata atsiuntė 190 dol. kalėdinę dovaną. Esame dėkingi „Draugo“ dosniam rėmėjui.

Amerikiečius gydytojus į Lietuvą išleidžiant. Iš kairės: „Lietuvos Vaikų vilties“ komiteto narė Dana Kauniene, dr. Spiro Antonaides, med. ses. Norene Jamieson, dr. Samuel Bourn ir LVV komiteto pirm. Gražina Liautaud.

IŠRINKTASIS LIETUVOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS ČIKAGOJE

Praėjusį sekmadienį, sausio 18 d., dešimties dienų vizitui į Čikagą atvyko išrinktas Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus. Jį sutiko visi komiteto už Valdą Adamkų nariai, Lietuvos Vėjų organizacijos jaunimas, pasipuošę tautiniais drabužiais ir nemažas būrys Čikagos bei apylinkių lietuvių su trispalvėmis. Prez. V. Adamkus sutiktuvas buvo filmuojamas ir jau tą patį vakarą rodomos vakarinės televizijos žinių laidoje. Sausio 19 d. didysis Čikagos dienraštis „Chicago Tribune“ plačiai paminėjo Lietuvos prezidento atvykimą.

Nors Valdas Adamkus grįžo į Čikagą asmeniškais reikalais, bet lietuvių visuomenė taip pat turės progą su juo susitikti ir pasveikinti. Pirmasis platesnio masto susitikimas įvyks šį penktadienį, sausio 23 d., 6:30 val. vak., Pasaulio lietuvių centre, Lemonte. Šeštadienį, sausio 24 d., 12 val., V. Adamkus susitiks su lietuvišiais Jaunimo centre Čikagoje.

Susitikimas su mokiniais Maironio lit. mokykloje Lemonte numatomas sausio 24 d., šeštadienį, 9:30 val. r., o Čikagos lit. mokykloje, Jaunimo centre, prezidentas bus 11 val. r.

Sekmadienį, sausio 25 d., Valdas Adamkus su žmona Alma dalyvaus Mišiose Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje Marquette Parke. Šv. Mišias aukos tuo metu Čikagoje besilankantis Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius.

Tą patį vakarą Willowbrook pokylių salėje (Willow Springs, IL), ruošiamas prezidento Val-

do Adamkaus ir p. Almos išleistuvės. Puotoje žada dalyvauti arkivysk. Sigitas Tamkevičius, lietuvių evangelikų vysk. Hansas Dumpys, Lietuvos Respublikos ambasadorius JAV Stasys Sakalauskas, įvairių organizacijų atstovai ir, žinoma, plačioji Čikagos visuomenė. Iki praėjusio sekmadienio vakaro jau netoli 300 žmonių pareiškė norą išleisti dalyvauti. Kadangi didžioji Willowbrook pokylių salė talpina 500 svečių, tikima, kad visi norintieji turės progos atsilankyti.

Yra numatyti susitikimai su Čikagos arkidiecezijos valdytoju, praėjusį sekmadienį pakeltu kardinolu, Francis George, OMI, Illinois valstijos gubernatoriumi Jim Edgar, Čikagos miesto meru Richard M. Daley bei Čikagos radio, televizijos, spaudos atstovais. Visą organizacinį darbą išrinktojo Lietuvos Respublikos prezidento Valdo Adamkaus vizito Čikagoje metu atlieka, organizuoja ir koordinuoja komiteto už Valdą Adamkų nariai bei komiteto pirmininkas Stasys Baras.

Leonas Narbutis

SKELBINAI

x A.a. Juozo Arlauskio atminimui žmona Eleanora Arlauskienė paaugojo \$30. A.a. Victoria Boginska atminimui Peter ir Andrea Bogin paaugojo \$25. A.a. Antano Zailsko atminimui, žmona Teodora Zailskienė paaugojo \$10 ir Laima Jurskūnienė paaugojo \$20. Lithuanian Mercy Lift nuširdžiai dėkoja aukotojams už aukas ir reiškia gilią užuojautą šeimoms.

(sk.)

x Knyga, „Keturiuose kariuomenėse“, redaguota ir išleista 1997 m. žurnalo „Kardas“ redaktoriaus Vilniuje, galima gauti pas knygos autorių Aleksandrą Atutį, 1755 Oak Park Blvd., Peasant Hill, CA 94523. Knyga (su pašto siuntos išl.) — \$12.

(sk.)

x A.a. Broniaus Snarskio atminimui, žmona Regina Snarskienė paaugojo \$100 Lithuanian Mercy Lift. Nuširdžiai dėkojame už auką.

(sk.)

x Gerieji Lietuvos našlaičių rėmėjai pratęsdami globą kitiems metams atsiuntė visi po \$150: Linas Stonys, Troy, MI, Dave Kubiak, San Francisco, CA, Walter Kleponis, Broomfield, PA, Susan M. Barzda, Cambridge, OH ir visi pridėjo švenčių dovaną \$25, Albertas ir Irena Kereliai, Palos Park, IL, Augustinas ir Dalia Orentai, po \$150. Dėkojame „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetui, 2711 W. 71 St., Chicago IL 60629.

(sk.)

x Balys ir Elena Kondrat, Quaker Hill, Ct, atsiuntė \$50 ir prašė juos perduoti Sibiro tremtiniams Lietuvoje parenti. Tie pinigai artimiausiu laiku bus persiųsti kam skirti. „Lietuvos Našlaičių globos“ komitetas, 2711 W. 71 St., Chicago IL 60629.

(sk.)

x Balio Sruogos minėjimas bus sekmadienį, sausio 25 d., 3:00 val. p.p. Jaunimo centro didžiojoje salėje. Visus maloniai kviečia „Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis.

(sk.)

ARAS ROOFING

Arvydas Kiela
Dengiam ir taisome
visų rūšių stogus.
Tel. 630.257.0746
Skambinti po 6 v. v.